

Joi, 6 februarie 2014

P7_TA(2014)0095

Rezoluția instituțiilor de credit și a anumitor întreprinderi de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție bancară *I**

Amendamentele adoptate de Parlamentul European la 6 februarie 2014 referitoare la Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor întreprinderi de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție bancară și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (COM(2013)0520 – C7-0223/2013 – 2013/0253(COD)) ⁽¹⁾

(Procedura legislativă ordinară: prima lectură)

(2017/C 093/62)

Amendamentul 1

AMENDAMENTELE PARLAMENTULUI EUROPEAN (*)

la propunerea Comisiei

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor întreprinderi de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție bancară și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) O mai bună integrare a pieței interne a serviciilor bancare este esențială pentru a stimula redresarea economică în Uniune. Cu toate acestea, criza financiară și economică actuală a demonstrat că funcționarea pieței interne în acest domeniu se află în pericol și că există un risc din ce în ce mai important de fragmentare financiară. Piețele interbancare au devenit mai puțin lichide, iar activitățile bancare transfrontaliere sunt în scădere din cauza temerilor în ceea ce privește riscul de contagiune și din cauza lipsei de încredere în alte sisteme bancare naționale și în capacitatea statelor membre de a sprijini băncile. **Acest lucru constituie un veritabil motiv de îngrijorare pe o piață internă în care instituțiile bancare dispun de un pașaport european și în care majoritatea băncilor sunt prezente în mai multe state membre.**

⁽¹⁾ Chestiunea a fost retrimisă spre reexaminare comisiei competente în conformitate cu articolul 57 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură (A7-0478/2013).

(*) Amendamente: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul ■.

⁽¹⁾ Avizul din 6 noiembrie 2013 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Avizul din 17 octombrie 2013 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din ...

Joi, 6 februarie 2014

- (2) Divergențele dintre normele naționale în materie de rezoluție din diferite state membre și dintre practicile administrative aferente, precum și lipsa unui proces unificat de luare a deciziilor la nivelul Uniunii pentru rezoluția băncilor transfrontaliere contribuie la această lipsă de încredere și la instabilitatea pieței, deoarece nu asigură securitatea și previzibilitatea în ceea ce privește rezultatul posibil al unei situații de faliment bancar. Deciziile în materie de rezoluție luate doar la nivel național **și în contextul unor cadre juridice nearmonizate** ar putea duce la denaturări ale concurenței și, în cele din urmă, la subminarea pieței interne.
- (3) În special, diferitele practici ale statelor membre în ceea ce privește tratarea creditorilor băncilor aflate în rezoluție și salvarea băncilor aflate în dificultate majoră au un impact asupra riscului de credit perceput, a solidității financiare și a solvabilității băncilor din aceste state, ceea ce subminează încrederea publicului în sectorul bancar și împiedică exercitarea libertății de stabilire și de prestare a serviciilor în cadrul pieței interne, deoarece costurile de finanțare ar fi mai reduse dacă nu ar exista aceste diferențe între practicile statelor membre.
- (4) Divergențele dintre normele naționale în materie de rezoluție din diferite state membre și dintre practicile administrative aferente pot duce la costuri ale împrumutului mai ridicate pentru bănci și clienți doar pe baza locului de rezidență și indiferent de bonitatea lor reală. În plus, clienții băncilor din unele state membre se confruntă cu rate ale împrumutului mai mari decât clienții băncilor aflate în alte state membre, indiferent de propria bonitate.
- (4a) ***Incapacitatea anumitor state membre de a dispune de instituții performante în domeniul rezoluției bancare a accentuat efectele negative ale crizei bancare în ultimii ani.***
- (4b) ***Autoritățile naționale pot beneficia de stimulente pentru a salva băncile cu fonduri publice, înainte de a recurge la un proces de rezoluție, motiv pentru care crearea unui mecanism european unic de rezoluție (MUR) este esențială pentru instituirea unor condiții de concurență echitabilă și pentru conturarea unei abordări mai neutre pentru a decide dacă o anumită bancă ar trebui să facă obiectul procedurii de rezoluție.***
- (5) Atât timp cât normele în materie de rezoluție, practicile și abordările privind repartizarea sarcinilor în acest domeniu rămân la nivel național, iar resursele financiare necesare pentru finanțarea rezoluției sunt colectate și cheltuite la nivel național, piața internă va rămâne fragmentată. În plus, autoritățile naționale de supraveghere dispun de stimulente puternice pentru a reduce la minimum impactul potențial al crizelor bancare asupra economiilor lor naționale prin adoptarea de măsuri unilaterale menite să izoleze anumite operațiuni bancare, de exemplu prin limitarea transferurilor și a creditelor intragrup sau prin impunerea majorării lichidităților și a unor cerințe de capital mai stricte filialelor din jurisdicțiile lor care aparțin unor întreprinderi-mamă aflate eventual în dificultate majoră. ***Problemele naționale și litigioase dintre statele de origine reduc în mod considerabil eficacitatea proceselor de rezoluție transfrontaliere.*** Acest lucru restrânge activitățile transfrontaliere ale băncilor, creând astfel obstacole în calea exercitării libertăților fundamentale și denaturând concurența pe piața internă.
- (6) Directiva [BRRD] a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ ***constituie un pas esențial în armonizarea normelor naționale în materie de rezoluție bancară și a prevăzut obligația autorităților de rezoluție de a coopera atunci când tratează situațiile de dificultate majoră ale băncilor transfrontaliere.*** Cu toate acestea, armonizarea pe care o oferă Directiva [BRRD] nu este ***absolută***, iar procesul de luare a deciziilor nu este centralizat. Directiva [BRRD] prevede, în esență, punerea la dispoziția autorităților naționale din fiecare stat membru a unor instrumente și competențe comune în materie de rezoluție, dar lasă ***un anumit grad*** de discreție respectivelor autorități naționale în ceea ce privește aplicarea instrumentelor și utilizarea mecanismelor de finanțare naționale în sprijinul procedurilor de rezoluție. ***În pofida atribuirii de sarcini de reglementare și mediere Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) (ABE), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, Directiva [BRRD] nu împiedică în totalitate adoptarea de decizii separate și potențial***

⁽¹⁾ Directiva 2014/.../EU a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a întreprinderilor de investiții și de modificare a Directivelor Consiliului 77/91/CEE și 82/891/CEE, a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE și 2011/35/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L ...).

⁽²⁾ ***Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).***

Joi, 6 februarie 2014

contradictorii de către statele membre în ceea ce privește rezoluția grupurilor transfrontaliere, decizii care pot afecta costurile totale ale procesului de rezoluție. În plus, deoarece prevede mecanisme de finanțare naționale, directiva nu reduce suficient dependența băncilor de sprijinul finanțat din bugetele naționale și nu împiedică **în totalitate** adoptarea unor abordări diferite de către statele membre pentru utilizarea mecanismelor de finanțare.

- (7) Asigurarea unor decizii uniforme și eficiente în materie de rezoluție pentru băncile din Uniune aflate în dificultate majoră, inclusiv în ceea ce privește utilizarea fondurilor colectate la nivelul Uniunii, este esențială pentru finalizarea pieței interne a serviciilor financiare. În cadrul pieței interne, situațiile de dificultate majoră cu care se confruntă unele bănci dintr-un stat membru pot afecta stabilitatea piețelor financiare din întreaga Uniune. Asigurarea unor norme eficiente și uniforme în materie de rezoluție și a unor condiții echitabile de finanțare a rezoluției în toate statele membre este nu numai în interesul statelor membre în care băncile își desfășoară activitatea, ci și în interesul tuturor statelor membre în general, constituind un mijloc de a menține concurența și de a îmbunătăți funcționarea pieței interne. Sistemele bancare de pe piața internă sunt puternic interconectate, grupurile bancare sunt internaționale, iar băncile dețin un procent important de active străine. În lipsa unui mecanism unic de rezoluție, crizele bancare din statele membre care participă la mecanismul unic de supraveghere (MUS) ar avea un impact sistemic negativ mai puternic și în statele membre neparticipante. Instituirea **MUR** va spori stabilitatea băncilor din statele membre participante și va împiedica propagarea efectelor colaterale neanticipate în statele membre neparticipante, facilitând astfel funcționarea întregii piețe interne. **Mecanismele de cooperare care vizează instituții stabilite atât în state membre participante, cât și în state membre neparticipante, ar trebui să fie clare, fiind important să se garanteze că statele membre neparticipante nu sunt discriminate.**
- (7a) **Pentru a restabili credibilitatea și încrederea în sectorul bancar, Banca Centrală Europeană (BCE) va efectua o evaluare detaliată a bilanțurilor contabile ale tuturor băncilor aflate sub supraveghere directă. Pentru acele bănci din statele membre participante care nu fac obiectul supravegherii directe de către BCE, autoritățile competente, în cooperare cu BCE, ar trebui să efectueze o evaluare echivalentă a bilanțurilor contabile, care să fie proporțională cu dimensiunea și modelul de afaceri ale respectivelor bănci. Acest lucru ar contribui în egală măsură la restabilirea credibilității și ar oferi garanția că toate băncile vor face obiectul unor evaluări.**
- (7b) **Pentru a garanta existența unor condiții de concurență echitabile în cadrul pieței interne, orice cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor bancare în cadrul UE ar trebui să fie reglementat de Directiva [BRRD] și de orice act delegat adoptat în conformitate cu aceasta. În vederea realizării sarcinilor ce decurg din prezentul regulament, Comisia și Comitetul ar trebui să acționeze în conformitate cu cerințele respectivei directive și ale respectivelor acte delegate. Directiva ar trebui să reglementeze planificarea procesului de redresare și de planificare, intervenția timpurie, condițiile și principiile rezoluției, precum și utilizarea instrumentelor de rezoluție de către MUR. Principalul obiectiv al prezentului regulament este de a viza doar aspectele necesare pentru a garanta că MUR pune în aplicare această directivă și că îi este pusă la dispoziție finanțarea adecvată necesară. Comisia și Comitetul ar trebui, de asemenea, să respecte toate celelalte acte legislative aplicabile ale UE, inclusiv standardele tehnice obligatorii de reglementare și de punere în aplicare elaborate de ABE și adoptate de Comisie în conformitate cu articolele 10-15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. Comitetul ar trebui să respecte orientările și recomandările adoptate de ABE în legătură cu Directiva [BRRD] în conformitate cu articolul 16 din respectivul regulament și, după caz, orice decizie a ABE în cursul medierii cu efecte obligatorii în conformitate cu articolului 19 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.**
- (8) În urma creării, prin Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 ⁽¹⁾ al Consiliului, a MUS, în cadrul căruia băncile din statele membre participante sunt monitorizate la nivel central de către BCE, există unele divergențe între supravegherea de către Uniune a acestor bănci și modul cum sunt tratate aceste bănci la nivel național în cadrul procedurilor de rezoluție desfășurate în temeiul Directivei [BRRD].
- (8a) **Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 permite posibilitatea ca un stat membru din afara zonei euro care a aderat la mecanism să își înceteze cooperarea strânsă cu MUS. Astfel, poate apărea situația în care un stat membru decide**

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

Joi, 6 februarie 2014

să părăsească MUS, dar are pe teritoriul său o instituție care beneficiază de finanțare pentru rezoluție din partea fondului MUR. Prezentul regulament ar trebui, atunci când este revizuit, să conțină dispozițiile pentru abordarea unei asemenea situații.

- (9) În timp ce băncile din statele membre rămase în afara MUS beneficiază la nivel național de mecanisme aliniate în materie de supraveghere, rezoluție și sprijin financiar, băncile din statele membre care participă la MUS fac obiectul dispozițiilor Uniunii în ceea ce privește supravegherea și al dispozițiilor naționale în ceea ce privește rezoluția și protecția financiară. Această lipsă de aliniere creează un dezavantaj concurențial pentru băncile din statele membre participante la MUS în comparație cu cele din celelalte state membre. Deoarece supravegherea și rezoluția se desfășoară pe două niveluri diferite în cadrul MUS, intervenția și rezoluția în cazul băncilor din statele membre care participă la MUS nu ar fi la fel de rapide, consecvente și eficiente ca și în cazul băncilor din statele membre care nu participă la mecanism, ceea ce ar avea repercusiuni negative asupra costurilor de finanțare a acestor bănci și ar crea un dezavantaj concurențial, cu efecte defavorabile pentru statele membre în care aceste bănci își desfășoară activitatea și pentru funcționarea generală a pieței interne. Prin urmare, un mecanism centralizat de rezoluție pentru toate băncile care își desfășoară activitatea în statele membre care participă la MUS este esențială pentru a garanta existența unor condiții de concurență echitabile.
- (10) Repartizarea responsabilităților în materie de rezoluție între nivelul național și nivelul Uniunii ar trebui să corespundă repartizării responsabilităților în materie de supraveghere între aceste niveluri. Atât timp cât supravegherea rămâne la nivel național într-un stat membru, acest stat membru ar trebui să fie responsabil și pentru consecințele financiare ale situației de dificultate majoră a unei bănci. Prin urmare, mecanismul unic de rezoluție ar trebui să acopere doar băncile și instituțiile financiare care sunt stabilite în statele membre participante la MUS și care fac obiectul supravegherii BCE în cadrul MUS. Băncile stabilite în statele membre care nu participă la MUS nu ar trebui să facă obiectul mecanismului unic de rezoluție. În cazul în care respectivele state membre ar face obiectul mecanismului unic de rezoluție, această situație ar crea stimulente nedorite pentru statele membre în cauză. Mai precis, autoritățile de supraveghere din aceste state membre ar putea deveni mai permissive față de băncile din jurisdicțiile lor, deoarece nu ar trebui să suporte întregul risc financiar al disfuncționalităților acestora. Prin urmare, pentru a se asigura paralelismul cu MUS, mecanismul unic de rezoluție ar trebui să se aplice statelor membre care participă la MUS. Pe măsură ce statele membre vor adera la mecanismul unic de supraveghere, acestea ar trebui să fie supuse în mod automat și mecanismului unic de rezoluție. Se preconizează că mecanismul unic de rezoluție se va extinde, în cele din urmă, la întreaga piață internă.
- (11) Fondul unic de rezoluție bancară (denumit în continuare „fondul”) este un element esențial, în absența căruia un mecanism unic de rezoluție nu ar putea funcționa în mod corespunzător. Existența unor sisteme diferite de finanțare națională ar denatura aplicarea normelor **unice** de rezoluție bancară în cadrul pieței interne. ***Dacă finanțarea procesului de rezoluție este menținută la nivel național, legătura dintre state și sectorul bancar nu se va rupe, iar investitorii vor continua să stabilească condiții de împrumut mai degrabă în funcție de locul în care băncile sunt stabilite, decât în funcție de bonitatea acestora. Ar persista totodată fragmentarea pronunțată ce caracterizează piața financiară în prezent.*** Fondul ar trebui să contribuie la asigurarea uniformității practicilor administrative de finanțare a procesului de rezoluție și să evite situația în care practicile naționale divergente creează obstacole pentru exercitarea libertăților fundamentale sau denaturează concurența pe piața internă. Fondul ar trebui să fie finanțat în mod direct de bănci și pus în comun la nivelul Uniunii, astfel încât resursele pentru rezoluție să poată fi alocate în mod obiectiv în toate statele membre, sporindu-se astfel stabilitatea financiară și limitându-se legătura dintre percepția poziției bugetare a statelor membre, luate separat, și costurile de finanțare ale băncilor și întreprinderilor care își desfășoară activitatea în statele membre respective. ***Pentru a distruge și mai mult această legătură, ar trebui interzis ca deciziile MUR să afecteze direct responsabilitățile fiscale ale statelor membre.***
- (12) Prin urmare, este necesar să se adopte măsuri în vederea creării unui mecanism unic de rezoluție pentru toate statele membre care participă la mecanismul unic de supraveghere, pentru a facilita funcționarea corespunzătoare și stabilă a pieței interne.

Joi, 6 februarie 2014

- (13) Aplicarea centralizată, în statele membre participante, de către o autoritate unică de rezoluție la nivelul Uniunii a normelor de rezoluție bancară prevăzute în Directiva [BRRD] poate fi asigurată numai în cazul în care normele care reglementează înființarea și funcționarea mecanismului unic de rezoluție sunt direct aplicabile în statele membre, pentru a se evita interpretări divergente între statele membre. **Pentru a se asigura o aplicare armonizată a instrumentelor de rezoluție, Comitetul, împreună cu Comisia, ar trebui să adopte un „manual de rezoluție” care să conțină orientări clare și detaliate pentru utilizarea instrumentelor de rezoluție prevăzute în Directiva [BRRD].** Acest lucru ar trebui să ofere avantaje pieței interne în ansamblul său, deoarece va contribui la asigurarea unei concurențe loiale și la prevenirea obstacolelor din calea liberei exercitări a libertăților fundamentale nu numai în statele membre participante la mecanism, ci și în întreaga piață internă.
- (14) Pentru a reflecta domeniul de aplicare al *Regulamentului (UE) nr. 1024/2013*, mecanismul unic de rezoluție ar trebui să se aplice tuturor instituțiilor de credit stabilite în statele membre participante. Cu toate acestea, în cadrul unui mecanism unic de rezoluție, ar trebui să fie posibil ca orice instituție de credit dintr-un stat membru participant să fie supusă direct procedurii de rezoluție, pentru a se evita asimetriile în cadrul pieței interne în ceea ce privește tratarea instituțiilor aflate în dificultate majoră și a creditorilor în cursul unei proceduri de rezoluție. În măsura în care întreprinderile-mamă, întreprinderile de investiții și instituțiile financiare intră sub incidența supravegherii consolidate realizate de BCE, acestea ar trebui să facă și obiectul mecanismului unic de rezoluție. Deși nu va supraveghea aceste instituții la nivel individual, BCE va fi singura instanță de supraveghere care va avea o percepție globală a riscului la care este expus un grup și indirect membrii individuali ai acestuia. Dacă entitățile care fac obiectul supravegherii consolidate de către BCE ar fi excluse din domeniul de aplicare al mecanismului unic de rezoluție, ar fi imposibil să se planifice rezoluția grupurilor bancare și să se adopte o strategie de rezoluție la nivel de grup, orice decizie privind rezoluția fiind astfel mult mai puțin eficace.
- (15) În cadrul mecanismului unic de rezoluție, deciziile ar trebui luate la nivelul cel mai adecvat. **Comitetul, în special sesiunea executivă a acestuia, ar trebui să fie abilitat, într-o cât mai mare măsură posibil, să ia toate deciziile cu privire la procedura de rezoluție, respectând totodată rolul Comisiei, astfel cum este stabilit în TFUE, îndeosebi la articolele 114 și 107.**
- (15a) **Atunci când își desfășoară sarcinile în conformitate cu prezentul regulament, Comisia ar trebui să facă acest lucru separat de celelalte sarcini și în strictă conformitate cu obiectivele și principiile stabilite în prezentul regulament și Directiva [BRRD]. Separarea sarcinilor ar trebui să fie garantată prin separarea organizatorică.**
- (16) În calitate de instanță de supraveghere în cadrul MUS, BCE este organismul cel mai în măsură pentru a determina dacă o instituție de credit se confruntă sau este susceptibilă de a se confrunta cu dificultăți majore și dacă nu există nicio perspectivă rezonabilă ca o măsură alternativă din sectorul privat sau ca o măsură alternativă de supraveghere să împiedice, într-un interval de timp rezonabil, apariția unei situații de dificultate majoră pentru instituția respectivă. Comitetul, **în sesiunea sa executivă**, în urma notificării BCE și a **evaluării condițiilor de rezoluție**, ar trebui să ofere Comisiei **un proiect de decizie de a iniția** procedura de rezoluție în ceea ce privește o anumită instituție. **Acest proiect de decizie ar trebui să conțină o recomandare privind un cadru** ■ clar și detaliat **al instrumentelor de rezoluție și, după caz, al utilizării fondului.** În limitele trasate de acest cadru, Comitetul ar trebui să decidă, **în sesiune executivă**, cu privire la o schemă de rezoluție și să transmită instrucțiuni autorităților naționale de rezoluție în ceea ce privește instrumentele și competențele de rezoluție care trebuie aplicate la nivel național. **Fără a aduce atingere eficacității procedurilor de luare a deciziilor ale Comitetului, membrii acestuia ar trebui să depună eforturi pentru a ajunge la un acord atunci când iau decizii.**
- (17) Comitetul ar trebui să fie împuternicit să ia decizii, în special în legătură cu planificarea rezoluției, evaluarea posibilităților de rezoluție, îndepărtarea obstacolelor din calea acestor posibilități și pregătirea măsurilor de rezoluție. Autoritățile naționale de rezoluție ar trebui să sprijine Comitetul în planificarea rezoluției și în pregătirea deciziilor privind rezoluția. În plus, deoarece exercitarea competențelor de rezoluție implică aplicarea legislației naționale, autoritățile naționale de rezoluție ar trebui să fie responsabile de punerea în aplicare a deciziilor privind rezoluția.

Joi, 6 februarie 2014

- (18) Pentru buna funcționare a pieței interne este esențial ca aceleași reguli să se aplice tuturor măsurilor de rezoluție, indiferent dacă acestea sunt luate de autoritățile naționale de rezoluție în temeiul Directivei [BRRD] sau în cadrul mecanismului unic de rezoluție. Comisia va evalua măsurile în cauză în temeiul articolului 107 din TFUE. În cazul în care utilizarea de mecanisme de finanțare a rezoluției nu implică un ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE, Comisia ar trebui, pentru a garanta existența unor condiții de concurență echitabile în cadrul pieței interne, să evalueze măsurile respective prin analogie cu articolul 107 din TFUE. În cazul în care o notificare în temeiul articolului 108 din TFUE nu este necesară, deoarece utilizarea propusă a fondului de către Comitet nu atrage un ajutor de stat în sensul articolului 107 din TFUE, **fapt avut în vedere în cadrul sesiunii sale executive**, pentru a garanta integritatea pieței interne între statele membre participante și cele neparticipante, Comisia ar trebui să aplice prin analogie, în momentul evaluării utilizării propuse a fondului, normele relevante în materie de ajutoare de stat prevăzute la articolul 107 din TFUE. Comitetul nu ar trebui să decidă cu privire la schema de rezoluție până în momentul în care Comisia s-a asigurat, prin analogie cu normele privind ajutoarele de stat, că utilizarea fondului respectă aceleași reguli ca și intervențiile realizate prin mecanismele naționale de finanțare.
- (19) Pentru a asigura un proces decizional rapid și eficient în cadrul procedurii de rezoluție, Comitetul ar trebui să fie o agenție specifică a Uniunii, care să aibă o structură specifică, adecvată sarcinilor sale specifice, și care să se îndepărteze de modelul tuturor celorlalte agenții ale Uniunii. Structura acestuia ar trebui să garanteze faptul că se ține seama în mod corespunzător de toate interesele relevante aflate în joc în cadrul procedurilor de rezoluție. Comitetul ar trebui să își desfășoare activitatea în sesiuni plenare și executive. În sesiunea executivă, acesta ar trebui să fie alcătuit dintr-un director executiv, un director executiv adjunct și **membri numiți de Comisie și de BCE, care ar trebui să acționeze independent și obiectiv în interesul Uniunii în ansamblu**. Având în vedere misiunea Comitetului, directorul executiv și directorul executiv adjunct ar trebui să fie desemnați **pe baza meritelor, a aptitudinilor, a cunoștințelor lor din domeniul bancar și cel financiar, precum și a experienței relevante în domeniul supravegherii și al reglementării financiare**. **Directorul executiv și directorul executiv adjunct ar trebui să fie selectați în urma unei proceduri de selecție deschise care ar trebui raportată în mod corespunzător Parlamentului European și Consiliului. Procedura de selecție ar trebui să respecte principiul echilibrului de gen. Comisia ar trebui să furnizeze comisiei competente din cadrul Parlamentului European o listă restrânsă de candidați pentru posturile de director executiv și director executiv adjunct. Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European, spre aprobare, propunerea de numire a directorului executiv și a directorului executiv adjunct. În urma aprobării de către Parlamentul European a propunerii respective, Consiliul ar trebui să adopte o decizie de punere în aplicare pentru a numi directorul executiv și directorul executiv adjunct.** Atunci când deliberază cu privire la rezoluția unei bănci sau a unui grup care își are sediul într-un singur stat membru participant, sesiunea executivă a Comitetului ar trebui, de asemenea, să convoace și să implice în procesul decizional membrul desemnat de statul membru în cauză, care reprezintă autoritatea națională de rezoluție a respectivului stat. Atunci când deliberază cu privire la un grup transfrontalier, membrii desemnați de către statele membre de origine și de către toate statele membre gazdă implicate, care reprezintă autoritățile naționale de rezoluție relevante ar trebui, de asemenea, să fie convocați și implicați în procesul decizional al sesiunii executive a Comitetului. Cu toate acestea, autoritățile din țara de origine și cele din țara-gazdă ar trebui să influențeze în mod egal decizia, în sensul că autoritățile din țara-gazdă ar trebui să aibă împreună dreptul la un singur vot. **În procesul de luare a deciziilor, ar trebui să se acorde atenția cuvenită dimensiunii și importanței relative a filialei, sucursalei sau entității care face obiectul supravegherii consolidate în economiile diferitelor state membre și în grup în ansamblul său.**
- (19a) **Având în vedere că participării la procesul decizional al Comitetului, în cursul sesiunilor sale executive, s-ar schimba în funcție de statul membru/statele membre în care instituția relevantă sau grupul își desfășoară activitatea, participării permanenți – directorul executiv, directorul executiv adjunct, membrii numiți de Comisie și de BCE – ar trebui să se asigure că deciziile luate în diversele componente ale sesiunilor executive ale Comitetului sunt coerente, corespunzătoare și proporționale.**
- (19b) **ABE ar trebui să participe la reuniunile Comitetului în calitate de observator. Alți observatori, precum un reprezentant al mecanismului european de stabilitate (MES) pot de asemenea, în cazul în care este nevoie, să fie invitați să participe la reuniunile Comitetului. Observatorii ar trebui să respecte aceleași cerințe privind secretul profesional ca și membrii și personalul Comitetului și membrii personalului care participă la schimburi cu statele membre participante sau sunt detașați de aceste state și îndeplinesc îndatoriri în materie de rezoluție.**

Joi, 6 februarie 2014

- (19c) *Comitetul ar trebui să poată înființa echipe interne de rezoluție formate din personal propriu și din personalul autorităților naționale de rezoluție ale statelor membre participante, care să fie conduse de către coordonatori numiți din rândul personalului de conducere al Comitetului, care ar putea fi invitați să participe ca observatori la sesiunile executive ale Comitetului, dar cărora nu li se vor atribui drepturi de vot.*
- (19d) *Principiul cooperării loiale între instituțiile Uniunii Europene este consacrat în tratate, în special la articolul 13 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană.*
- (20) În lumina sarcinilor Comitetului și **Comisiei în conformitate cu prezentul regulament, precum și** a obiectivelor rezoluției, printre care se numără și protejarea fondurilor publice, funcționarea MUR ar trebui să fie finanțată din contribuții plătite de instituțiile din statele membre participante. **Responsabilitatea bugetară a statelor membre sau a Uniunii nu ar trebui angajată în niciun caz pentru satisfacerea acestor costuri.**
- (21) *Comisia și Comitetul ar trebui să înlocuiască, atunci când este cazul, autoritățile naționale de rezoluție desemnate în temeiul Directivei [BRRD] în ceea ce privește toate aspectele legate de procesul decizional din cadrul rezoluției. Autoritățile naționale de rezoluție desemnate în temeiul Directivei [BRRD] ar trebui să continue să efectueze activitățile legate de implementarea schemelor de rezoluție adoptate de Comitet. Pentru a asigura transparența și controlul democratic, precum și pentru a proteja drepturile instituțiilor Uniunii, Comitetul ar trebui să răspundă în fața Parlamentului European și a Consiliului pentru orice decizie luată pe baza prezentei propuneri. Din aceleași rațiuni de transparență și control democratic, parlamentele naționale ar trebui să aibă anumite drepturi de a obține informații despre activitățile Comitetului și de a se angaja într-un dialog cu acesta.*
- (21a) *Pentru aplicarea regulamentului, toate autoritățile relevante ar trebui să ia în considerare principiul proporționalității. Principiul proporționalității presupune în special evaluarea impactului pe care l-ar putea avea falimentul unei instituții, având în vedere natura activității sale, structura acționariatului, forma sa juridică, profilul său de risc, dimensiunea și statutul juridic, de exemplu, dacă beneficiază sau nu de o derogare în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, gradul de interconectare cu alte instituții sau cu sistemul financiar în general, sfera și complexitatea activităților sale și apartenența sa la un sistem instituțional de protecție (SIP) care îndeplinește cerințele de la articolul 113 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau la alte sisteme de solidaritate cooperativă reciprocă, astfel cum sunt menționate la articolul 113 alineatul (6) din respectivul regulament, precum și dacă prestează orice servicii sau activități de investiții, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul (2) din Directiva 2004/39/CE.*
- (21b) *La cererea parlamentelor naționale ale statelor membre participante, ar trebui să fie posibilă organizarea unei audieri de către comisii competente ale parlamentelor respective, în prezența autorităților naționale competente, cu un reprezentant al Comitetului.*
- (22) *Atunci când Directiva [BRRD] prevede posibilitatea aplicării de către autoritățile naționale de rezoluție a obligațiilor simplificate sau a derogărilor în ceea ce privește cerința de a elabora planuri de rezoluție, ar trebui să se prevadă o procedură prin care Comitetul să autorizeze aplicarea unor astfel de obligații simplificate.*
- (23) *Pentru a asigura o abordare uniformă pentru instituții și grupuri, Comitetul ar trebui să fie împuternicit să întocmească planuri de rezoluție pentru aceste instituții și grupuri, în cooperare cu autoritățile naționale de rezoluție, cărora Comitetul le poate solicita să îndeplinească sarcini legate de elaborarea planurilor de rezoluție. Comitetul ar trebui să evalueze posibilitățile de rezoluție a instituțiilor și grupurilor și să ia măsuri pentru a elimina obstacolele din calea posibilităților de rezoluție, în cazul în care acestea există. Comitetul ar trebui să impună autorităților naționale de rezoluție să aplice astfel de măsuri adecvate menite să elimine obstacolele din calea posibilităților de rezoluție, pentru a asigura consecvența și posibilitatea de rezoluție a instituțiilor în cauză. **Dat fiind caracterul confidențial și specific instituției al informațiilor cuprinse în planurile de rezoluție, deciziile referitoare la elaborarea, evaluarea și aprobarea planurilor de rezoluție, precum și la aplicarea măsurilor corespunzătoare, ar trebui adoptate de către Comitet, reunit în sesiune executivă.***
- (24) *Planificarea rezoluției este una dintre condițiile esențiale ale unei rezoluții eficiente. Prin urmare, Comitetul ar trebui să aibă competența de a solicita modificări ale structurii și organizării instituțiilor sau grupurilor în scopul de a elimina obstacolele practice din calea aplicării instrumentelor de rezoluție și de a garanta posibilitatea de rezoluție a entităților în cauză. Dată fiind caracterul potențial sistemic al tuturor instituțiilor, este esențial ca, pentru a putea menține stabilitatea financiară, autoritățile să aibă posibilitatea de a aplica oricărei instituții procedura de rezoluție. Pentru a nu încălca dreptul de a desfășura o activitate comercială prevăzut la articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale, puterile discreționare ale Comitetului ar trebui să se limiteze la ceea ce este necesar pentru a simplifica*

Joi, 6 februarie 2014

structura și funcționarea instituției, exclusiv cu scopul de a spori posibilitățile de rezoluție ale acesteia. În plus, orice măsură instituită în acest scop ar trebui să fie conformă cu dreptul Uniunii. Măsurile nu ar trebui să fie nici direct, nici indirect, discriminatorii pe motiv de naționalitate și ar trebui să fie justificate de motivul imperativ al interesului public pe care îl prezintă stabilitatea financiară. Pentru a stabili dacă o măsură a fost luată în interesul public general, Comitetul, acționând în interesul public general, ar trebui să își poată atinge obiectivele de rezoluție fără a se confrunta cu impedimente în ceea ce privește aplicarea instrumentelor de rezoluție sau exercitarea competențelor care i-au fost conferite. În plus, nicio măsură nu ar trebui să depășească nivelul minim necesar pentru atingerea obiectivelor.

- (24a) *Planurile de rezoluție ar trebui să țină seama de impactul asupra angajaților, în conformitate cu Directiva [BRRD] și să conțină proceduri de informare și de consultare a angajaților sau a reprezentanților acestora pe întreaga durată a procesului de rezoluție. După caz, contractele colective sau alte proceduri prevăzute de către partenerii sociali ar trebui să fie respectate în acest sens. Informațiile cu privire la planurile de rezoluție, inclusiv orice actualizări, ar trebui comunicate angajaților sau reprezentanților acestora, astfel cum se prevede în Directiva [BRRD].*
- (25) Mecanismul unic de rezoluție ar trebui să se bazeze pe cadrul Directivei [BRRD] și al MUS. Prin urmare, atunci când situația financiară sau solvabilitatea unei instituții se deteriorează, Comitetul ar trebui să aibă dreptul să intervină într-un stadiu incipient. Informațiile pe care Comitetul le primește ■ de la BCE în această etapă sunt esențiale pentru stabilirea măsurilor pe care le poate lua pentru a pregăti rezoluția instituției vizate.
- (26) Pentru a asigura aplicarea rapidă a măsurilor de rezoluție în cazul în care acestea sunt necesare, Comitetul ar trebui să monitorizeze îndeaproape, în cooperare cu autoritatea competentă relevantă sau cu BCE, situația instituțiilor vizate, precum și gradul în care aceste instituții respectă orice măsură de intervenție timpurie luată în acest sens.
- (27) În scopul de a reduce la minimum perturbarea pieței financiare și a economiei, procesul de rezoluție ar trebui realizat într-o perioadă scurtă de timp. **Ar trebui să se garanteze accesul depunătorilor cel puțin la depozitele garantate, cât mai curând posibil și în orice caz înainte să se asigure accesul depunătorilor la depozitele garantate în contextul procedurii normale de insolvență, în conformitate cu Directiva [DGS].** Pe parcursul procedurii de rezoluție, Comisia ar trebui să aibă acces la orice informație pe care o consideră necesară pentru a lua o decizie în cunoștință de cauză în procesul de rezoluție. În cazul în care Comisia decide să adopte proiectul de decizie elaborat de Comitet pentru a iniția o procedură de rezoluție în ceea ce privește o anumită instituție, Comitetul ar trebui să adopte fără întârziere o schemă de rezoluție care să stabilească detaliile legate de instrumentele de rezoluție și competențele care trebuie aplicate, precum și de utilizarea oricărui mecanism de finanțare.
- (28) Lichidarea, printr-o procedură obișnuită de insolvență, a unei instituții aflate în dificultate majoră ar putea să pună în pericol stabilitatea financiară, să întrerupă furnizarea de servicii esențiale și să afecteze protecția depunătorilor. În astfel de cazuri, aplicarea instrumentelor de rezoluție prezintă un interes public. Prin urmare, obiectivele rezoluției ar trebui să fie asigurarea continuității serviciilor financiare esențiale, menținerea stabilității sistemului financiar, diminuarea hazardului moral prin reducerea la minimum a dependenței instituțiilor aflate în dificultate majoră de sprijinul financiar public și protejarea depunătorilor.
- (29) Cu toate acestea, înainte de luarea unei decizii privind continuarea activității instituției, ar trebui întotdeauna analizată opțiunea lichidării instituției insolubile prin intermediul procedurii obișnuite de insolvență. Activitatea unei instituții insolubile ar trebui să fie menținută în scopul asigurării stabilității financiare și prin utilizarea, în măsura posibilului, de fonduri private. Acest lucru poate fi realizat fie prin vânzarea către un cumpărător din sectorul privat sau prin fuzionarea cu acesta, fie prin ajustarea pentru depreciere a pasivelor instituției, fie prin conversia datoriilor în capitaluri proprii, în vederea efectuării unei recapitalizări.

Joi, 6 februarie 2014

- (30) Atunci când își exercită competențele în materie de rezoluție, Comisia și Comitetul ar trebui să garanteze participarea adecvată la pierderi a acționarilor și a creditorilor, înlocuirea cadrelor de conducere **sau suplimentarea posturilor de conducere**, reducerea la minimum a costurilor legate de rezoluția instituției și tratamentul egal al tuturor creditorilor unei instituții insolubile aparținând aceleiași categorii **în conformitate cu prezentul regulament și Directiva [BRRD]**.
- (31) Limitările drepturilor acționarilor și ale creditorilor ar trebui să se conformeze prevederilor de la articolul 52 din Carta drepturilor fundamentale. Prin urmare, instrumentele de rezoluție ar trebui să se aplice doar acelor instituții care se confruntă cu dificultăți majore sau sunt susceptibile de a intra în faliment și numai atunci când acest lucru este necesar pentru atingerea obiectivului de stabilitate financiară, în interesul general. Mai exact, instrumentele de rezoluție ar trebui aplicate atunci când instituția nu poate fi lichidată în conformitate cu procedura obișnuită de insolvență fără a destabiliza sistemul financiar, iar aceste măsuri sunt necesare pentru a asigura transferul rapid și menținerea funcțiilor de importanță sistemică și atunci când nu există nicio perspectivă rezonabilă de găsire a unei soluții alternative provenind din sectorul privat care să fie suficientă pentru redresarea deplină a instituției, nici chiar majorarea capitalului de către acționarii existenți sau de către o terță parte.
- (32) Atingerile aduse drepturilor de proprietate nu ar trebui să fie disproporționate. În consecință, acționarii și creditorii afectați nu ar trebui să suporte pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi suportat în cazul în care instituția ar fi fost lichidată la momentul luării deciziei de declanșare a procedurii de rezoluție. În caz de transfer parțial al activelor unei instituții aflate în rezoluție către un cumpărător privat sau către o bancă-punte, partea reziduală a instituției aflate în rezoluție ar trebui lichidată pe baza procedurilor obișnuite de insolvență. Pentru a proteja acționarii existenți și creditorii instituției în procedurile de lichidare, aceștia ar trebui să aibă dreptul de a primi, ca plată a creanțelor, cel puțin sumele pe care se estimează că le-ar fi recuperat în cazul în care întreaga instituție ar fi fost lichidată printr-o procedură obișnuită de insolvență.
- (33) Cu scopul de a proteja dreptul acționarilor și de a le garanta creditorilor că vor primi cel puțin suma pe care ar fi primit-o în cadrul procedurii obișnuite de insolvență, ar trebui să se stabilească obligații clare în ceea ce privește evaluarea activelor și a pasivelor instituției și să se acorde timp suficient pentru a se estima tratamentul care li s-ar fi aplicat acționarilor și creditorilor în cazul în care instituția ar fi fost lichidată printr-o procedură obișnuită de insolvență. Ar trebui să existe posibilitatea de a începe o astfel de evaluare deja din faza de intervenție timpurie. Înainte de luarea oricărei măsuri de rezoluție, ar trebui efectuată o estimare a valorii activelor și a pasivelor instituției și a tratamentului care li s-ar aplica acționarilor și creditorilor în cadrul procedurii obișnuite de insolvență.
- (34) Este importantă contabilizarea pierderilor în cazul în care o instituție intră în faliment. **Principiile directoare** care guvernează evaluarea activelor și a pasivelor instituțiilor aflate în dificultate majoră **sunt prevăzute în Directiva [BRRD]**. Comitetul ar trebui să poată, din motive de urgență, să facă rapid o evaluare provizorie a activelor sau a pasivelor unei instituții aflate în dificultate majoră, care ar trebui să se aplice până la efectuarea unei evaluări independente.
- (35) Pentru a garanta că procesul de rezoluție rămâne obiectiv și sigur, este necesar să se stabilească ordinea în care creanțele negarantate ale creditorilor față de o instituție aflată în rezoluție ar trebui să fie ajustate pentru depreciere sau convertite. Cu scopul de a limita riscul cu care se confruntă creditorii de a suporta pierderi mai mari decât în cazul în care instituția ar fi fost lichidată printr-o procedură obișnuită de insolvență, ordinea care urmează să fie stabilită ar trebui să fie aplicabilă atât în procedurile obișnuite de insolvență, cât și în procesul de ajustare pentru depreciere sau conversie din cadrul rezoluției. Acest lucru ar facilita, de asemenea, stabilirea prețului datoriei.
- (35a) **Armonizarea legislației în domeniul insolvenței în întreaga Uniune, care ar constitui un pas major în construcția unei piețe interne autentice, nu a fost încă realizată. Cu toate acestea, în cazul entităților stabilite în statele membre participante la MUS și al celor stabilite în alte state membre, ca urmare a armonizării introduse de Directiva [BRRD], ierarhia creanțelor creditorilor în caz de insolvență, care include dreptul de prioritate al depunătorilor, va fi aceeași. Această măsură de armonizare elimină o sursă importantă de arbitraj de reglementare. În consecință, ar trebui să existe o tendință progresivă către un regim de insolvență la nivelul Uniunii.**

Joi, 6 februarie 2014

- (36) **Comisia, în temeiul unui proiect de decizie elaborat de Comitet**, ar trebui să prevadă cadrul pentru măsurile de rezoluție care urmează a fi luate **urmând planurile de rezoluție ale entităților în cauză și** în funcție de circumstanțele cazului și ar trebui să aibă posibilitatea de a desemna, spre utilizare, toate instrumentele de rezoluție necesare. În acest cadru clar și precis, Comitetul ar trebui să decidă cu privire la schema de rezoluție detaliată. Instrumentele de rezoluție relevante ar trebui să includă instrumentul de vânzare a activității, instrumentul băncii-punte, instrumentul de recapitalizare internă și instrumentul de separare a activelor, **astfel cum sunt** prevăzute de Directiva [BRRD]. Cadrul ar trebui, de asemenea, să prevadă posibilitatea de a se evalua dacă sunt îndeplinite condițiile de ajustare pentru depreciere și conversie a instrumentelor de capital.
- (37) **În conformitate cu Directiva [BRRD]**, instrumentul de vânzare a activității ar trebui să permită vânzarea instituției sau a unor părți ale activității acesteia către unul sau mai mulți cumpărători, fără acordul acționarilor.
- (38) **În conformitate cu Directiva [BRRD]**, instrumentul de separare a activelor ar trebui să permită autorităților transferarea activelor neperformante sau depreciate către un vehicul separat. Acest instrument ar trebui utilizat numai în combinație cu alte instrumente, pentru a preveni apariția unui avantaj concurențial nejustificat pentru instituția aflată în dificultate majoră.
- (39) Un regim de rezoluție eficace ar trebui să reducă la minimum acele costuri ale rezoluției unei instituții aflate în dificultate majoră care sunt suportate de contribuabili. De asemenea, ar trebui să se asigure faptul că inclusiv marile instituții de importanță sistemică pot face obiectul procedurii de rezoluție fără a se pune în pericol stabilitatea financiară. Instrumentul de recapitalizare internă atinge acest obiectiv prin garantarea faptului că acționarii și creditorii entității participă la pierderi și suportă aceste costuri în mod corespunzător. În acest scop, conform recomandării Consiliului pentru Stabilitate Financiară, competențele statutare privind ajustarea pentru depreciere a datoriilor ar trebui incluse într-un cadru pentru rezoluție, ca o opțiune suplimentară coroborată cu alte instrumente de rezoluție.
- (40) **În conformitate cu Directiva [BRRD]**, pentru a garanta flexibilitatea necesară în ceea ce privește repartizarea pierderilor către creditori în diferite circumstanțe, instrumentul de recapitalizare internă ar trebui să fie aplicabil atât în situația în care obiectivul este acela de a utiliza procedura de rezoluție în vederea menținerii activității instituției aflate în dificultate majoră, dacă există perspective reale de restabilire a viabilității instituției, cât și atunci când unele servicii de importanță sistemică sunt transferate unei băncii-punte, iar partea reziduală a instituției își încetează activitatea și este lichidată.
- (41) **În conformitate cu Directiva [BRRD]**, atunci când instrumentul de recapitalizare internă este aplicat cu scopul de a reface capitalul instituției aflate în dificultate majoră pentru a permite menținerea activității acesteia, rezoluția prin recapitalizare internă ar trebui să fie întotdeauna însoțită de înlocuirea cadrelor de conducere și de restructurarea ulterioară a instituției și a activităților acesteia, într-un mod care să țină seama de motivele care au condus la situația de dificultate majoră. Această restructurare ar trebui să fie realizată prin punerea în aplicare a unui plan de reorganizare a activității.
- (42) **În conformitate cu Directiva [BRRD]**, aplicarea instrumentului de recapitalizare internă în cazul creanțelor nu este oportună dacă acestea sunt garantate prin garanții mobiliare, garanții reale sau prin alte mijloace. Pentru a se garanta însă faptul că instrumentul de recapitalizare internă este eficace și își atinge obiectivele, ar trebui să fie posibil ca acesta să poată fi aplicat unei game cât mai mare de datorii negarantate ale unei instituții aflate în dificultate majoră. Cu toate acestea, este adecvată excluderea anumitor tipuri de datorii negarantate din domeniul de aplicare al instrumentului de recapitalizare internă. Din motive de politică publică și în vederea realizării unei rezoluții eficace, instrumentul de recapitalizare internă nu ar trebui să se aplice depozitelor protejate în temeiul Directivei 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, creanțelor angajaților instituției aflate în dificultate majoră sau creanțelor comerciale care se referă la bunurile și serviciile necesare funcționării curente a instituției.
- (43) **În conformitate cu Directiva [BRRD]**, depunătorii care dețin depozite garantate printr-o schemă de garantare a depozitelor nu ar trebui să facă obiectul aplicării instrumentului de recapitalizare internă. Exercitarea competențelor de recapitalizare internă ar garanta faptul că depunătorii continuă să aibă acces la propriile depozite ■

⁽¹⁾ Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor, JO L 135, 31.5.1994, p. 5-14.

Joi, 6 februarie 2014

- (44) Pentru a introduce un cadru în care sarcinile sunt repartizate între acționari și creditori subordonați, în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat, mecanismul unic de rezoluție ar fi în măsură să aplice, prin analogie, de la data intrării în vigoare a prezentului regulament **și a Directivei [BRRD]**, instrumentul de recapitalizare internă.
- (45) Pentru a evita ca instituțiile să își structureze datoriile într-un mod care afectează eficacitatea instrumentului de recapitalizare, Comitetul ar trebui să fie în măsură să decidă ca instituțiile să dețină o sumă agregată de fonduri proprii, datorii subordonate și pasive de rang superior, care să fie supuse instrumentului de recapitalizare internă exprimat ca procent din pasivele totale ale instituției, care nu se încadrează în categoria fondurilor proprii în sensul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și al Directivei 2013/36/UE din 26 iunie 2013 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾; această sumă ■ ar trebui să fie disponibilă în orice moment **și este menționată în planurile de rezoluție**.
- (46) În funcție de circumstanțele cazului în speță ar trebui să fie aleasă cea mai bună metodă de rezoluție și, în acest scop, toate instrumentele de rezoluție prevăzute de către Directiva [BRRD] ar trebui să fie disponibile **și să fie aplicate în conformitate cu această directivă**.
- (47) Directiva [BRRD] a conferit autorităților naționale de rezoluție competența de a ajusta pentru depreciere și a converti instrumentele de capital, deoarece condițiile ajustării pentru depreciere și ale conversiei instrumentelor de capital pot coincide cu condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție, caz în care trebuie să se determine dacă ajustarea pentru depreciere și conversia instrumentelor de capital sunt măsuri suficiente pentru a restabili soliditatea financiară a entității în cauză sau dacă este necesar, de asemenea, să se ia măsuri de rezoluție. Această competență va fi utilizată de regulă în contextul rezoluției. **Comitetul și Comisia** ar trebui să înlocuiască autoritățile naționale de rezoluție și în această funcție și ar trebui, prin urmare, să fie împuternicită să evalueze dacă sunt îndeplinite condițiile pentru ajustarea pentru depreciere și conversia instrumentelor de capital și să decidă dacă să inițieze sau nu procedura de rezoluție în ceea ce privește o anumită entitate, în cazul în care condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție sunt, de asemenea, îndeplinite.
- (48) Eficiența și uniformitatea măsurilor de rezoluție ar trebui să fie asigurată în toate statele membre participante. În acest scop, Comitetul ar trebui să fie împuternicit, ■ în cazul în care o autoritate națională de rezoluție nu a aplicat sau nu a aplicat în mod suficient decizia Comitetului, **să transmită în mod direct dispoziții** unei instituții aflate în rezoluție.
- (49) Pentru a spori eficiența mecanismului unic de rezoluție, Comitetul ar trebui să coopereze îndeaproape, în orice circumstanță, cu Autoritatea Bancară Europeană. Dacă este cazul, Comitetul ar trebui să coopereze, de asemenea, cu Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe, cu Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale și cu Comitetul european pentru risc sistemic, precum și cu alte autorități care fac parte din Sistemul european de supraveghere financiară. În plus, Comitetul ar trebui să coopereze strâns cu BCE și cu alte autorități abilitate să supravegheze instituțiile de credit în cadrul MUS, în special în cazul grupurilor care fac obiectul supravegherii consolidate desfășurate de BCE. Pentru a gestiona eficient procesul de rezoluție a băncilor aflate în dificultate majoră, Comitetul ar trebui să coopereze cu autoritățile naționale de rezoluție în toate etapele procedurii de rezoluție. Astfel, cooperarea cu acestea din urmă este necesară nu numai pentru punerea în aplicare a deciziilor în materie de rezoluție luate de Comitet, ci și înainte de adoptarea oricărei decizii privind rezoluția, în etapa de planificare a rezoluției sau în faza de intervenție timpurie. **În exercitarea sarcinilor sale în conformitate cu prezentul regulament, Comisia ar trebui să coopereze îndeaproape cu ABE și să țină seama în mod corespunzător de orientările și recomandările emise de aceasta din urmă.**
- (49a) **În momentul aplicării instrumentelor de rezoluție și al exercitării competențelor de rezoluție, Comitetul ar trebui să se asigure că reprezentanții angajaților entităților în cauză sunt informați și, dacă este cazul, consultați, astfel cum este prevăzut în Directiva [BRRD]. După caz, contractele colective sau alte proceduri prevăzute de către partenerii sociali ar trebui să fie respectate în acest sens.**

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

⁽²⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE, JO L 176, 27.6.2013, p. 338.

Joi, 6 februarie 2014

- (50) Întrucât înlocuiește autoritățile naționale de rezoluție ale statelor membre participante în ceea ce privește deciziile privind rezoluția, Comitetul ar trebui, de asemenea, să înlocuiască respectivele autorități în scopul cooperării cu statele membre neparticipante în ceea ce privește funcțiile din cadrul rezoluției. Mai precis, Comitetul ar trebui să reprezinte toate autoritățile din statele membre participante în cadrul colegiilor de rezoluție care includ și autorități din statele membre neparticipante.
- (50a) **Comitetul și autoritățile de rezoluție ale statelor membre care nu sunt state membre participante ar trebui să încheie un memorandum de înțelegere care să prezinte în termeni generali modul în care vor coopera între ele pentru îndeplinirea atribuțiilor ce le revin în temeiul Directivei [BRRD]. Memorandumul de înțelegere ar putea clarifica, printre altele, procesul de consultare privind deciziile Comisiei și ale Comitetului care au un efect asupra filialelor sau sucursalelor stabilite în statele membre neparticipante a căror întreprindere-mamă își are sediul într-un stat membru participant. Memorandumul ar trebui revizuit în mod periodic.**
- (51) Deoarece numeroase instituții își desfășoară activitatea nu numai în cadrul Uniunii, ci și la nivel internațional, un mecanism de rezoluție eficace trebuie să stabilească unele principii de cooperare cu autoritățile relevante din țările terțe. În conformitate cu cadrul juridic prevăzut la articolul 88 din Directiva [BRRD], autorităților din țările terțe ar trebui să li se acorde sprijin. În acest scop, întrucât Comitetul ar trebui să fie singura autoritate împuternicită să desfășoare procedura de rezoluție în ceea ce privește băncile aflate în dificultate majoră din statele membre participante, acesta ar trebui să fie și unicul organism împuternicit să încheie acorduri de cooperare neobligatorii cu autoritățile țărilor terțe respective, în numele autorităților naționale ale statelor membre participante.
- (52) Pentru a-și îndeplini sarcinile în mod eficace, Comitetul ar trebui să dețină competențe de investigare adecvate. Acesta ar trebui să fie abilitat să solicite toate informațiile necesare în mod direct sau prin intermediul autorităților naționale de rezoluție și să desfășoare investigații și inspecții la fața locului, în colaborare cu autoritățile naționale competente, **utilizând la maximum toate informațiile aflate la dispoziția BCE și a autorităților naționale competente.** În contextul rezoluției, Comitetul ar putea desfășura inspecții la fața locului cu scopul de a monitoriza în mod eficient implementarea măsurilor de către autoritățile naționale și de a garanta că atât Comisia, cât și Comitetul își bazează deciziile pe informații absolut corecte.
- (53) Pentru a asigura accesul Comitetului la toate informațiile relevante, **entitățile relevante și angajații acestora** nu ar trebui să aibă dreptul de a invoca normele secretului profesional cu scopul de a împiedica divulgarea informațiilor către Comitet. **În același timp, divulgarea unor astfel de informații către Comitet nu ar trebui considerată niciodată o încălcare a secretului profesional.**
- (54) Pentru a garanta respectarea deciziilor adoptate în cadrul mecanismului unic de rezoluție, în caz de încălcare ar trebui impuse sancțiuni proporționale și cu efect de descurajare. Comitetul ar trebui să aibă dreptul de a transmite instrucțiuni autorităților naționale de rezoluție pentru ca acestea să impună **entităților sancțiuni administrative** sau penalități cu titlu cominatoriu în cazul neîndeplinirii obligațiilor care decurg din deciziile Comitetului. În vederea asigurării unor practici de control consecvente, eficiente și eficace, Comitetul ar trebui să aibă dreptul de a furniza orientări autorităților naționale de rezoluție în ceea ce privește aplicarea de **sancțiuni administrative** și de penalități cu titlu cominatoriu.
- (55) În cazul în care o autoritate națională de rezoluție încalcă normele mecanismului unic de rezoluție prin faptul că nu utilizează competența, conferită în temeiul legislației naționale, de a pune în aplicare o instrucțiune transmisă de Comitet, statul membru în cauză poate fi considerat răspunzător pentru orice prejudiciu cauzat persoanelor fizice, inclusiv, dacă este cazul, entității sau grupului aflat în rezoluție sau oricărui creditor al oricărei părți a entității respective sau a grupului respectiv din orice stat membru, în conformitate cu jurisprudența în cauză.
- (56) Ar trebui stabilite norme corespunzătoare care să reglementeze bugetul Comitetului, pregătirea bugetului, adoptarea de reguli interne care să descrie procedura de stabilire și execuție a bugetului Comitetului, **monitorizarea și controlul bugetului de către Comitet, reunit în sesiune plenară**, precum și procedura de audit intern și extern al conturilor.
- (56a) **De asemenea, Comitetul, reunit în sesiune plenară, ar trebui să monitorizeze și să verifice propriul program de lucru anual, să emită avize și recomandări cu privire la proiectul de raport elaborat de directorul executiv, care ar trebui să conțină o secțiune referitoare la activitățile de rezoluție și la cazurile de rezoluție în curs, precum și o secțiune dedicată chestiunilor financiare și administrative.**
- (57) Există situații în care eficacitatea instrumentelor de rezoluție aplicate poate depinde de posibilitățile de finanțare pe termen scurt ale instituției sau ale băncii-punte, de furnizarea de garanții cumpărătorilor potențiali sau de furnizarea de capital băncii-punte. Prin urmare, este important să se creeze un fond pentru a se evita ca fondurile publice să fie utilizate în astfel de scopuri.

Joi, 6 februarie 2014

- (58) Este necesar să se asigure că fondul este pe deplin disponibil pentru rezoluția unei instituții aflate în dificultate majoră. Prin urmare, acesta nu ar trebui să fie utilizat în alte scopuri decât pentru asigurarea aplicării eficiente a instrumentelor și a exercitării eficiente a competențelor de rezoluție. În plus, fondul ar trebui utilizat doar în conformitate cu obiectivele și principiile aplicabile în materie de rezoluție, **respectând în totalitate dispozițiile prevăzute în Directiva [BRRD]**. În consecință, Comitetul ar trebui să garanteze că toate pierderile, costurile și celelalte cheltuieli suportate în legătură cu utilizarea instrumentelor de rezoluție sunt suportate în primul rând de către acționarii și creditorii instituției aflate în rezoluție. Fondul nu ar trebui să suporte pierderile, costurile și celelalte cheltuieli aferente instrumentelor de rezoluție decât în cazul în care resursele acționarilor și creditorilor sunt epuizate.
- (59) Ca regulă generală, contribuțiile ar trebui colectate de la sectorul financiar înaintea oricărei operațiuni de rezoluție și independent de aceasta. Atunci când finanțarea prealabilă se dovedește a fi insuficientă pentru acoperirea pierderilor sau a costurilor suportate prin recurgerea la fond, ar trebui colectate contribuții suplimentare pentru acoperirea costurilor sau a pierderilor suplimentare. În plus, fondul ar trebui să aibă capacitatea de a contracta împrumuturi sau alte forme de sprijin provenind din partea unor instituții financiare sau a altor terțe părți, atunci când fondurile sale disponibile nu sunt suficiente pentru a acoperi pierderile, costurile și celelalte cheltuieli suportate prin utilizarea fondului și când contribuțiile ex post extraordinare nu sunt imediat accesibile.
- (59a) **În cazul în care în statele membre participante se aplică, ca răspuns la criză, taxe bancare, impozite sau contribuții pentru rezoluție, acestea ar trebui să fie înlocuite de contribuții la fond, pentru a se evita plățile duble.**
- (60) Pentru a atinge o masă critică și a evita efectele prociclice care ar apărea în cazul în care fondul ar trebui să se bazeze exclusiv pe contribuțiile ex post în caz de criză sistemică, este indispensabil ca mijloacele financiare ex ante ale fondului să atingă un anumit nivel-țintă.
- (60a) **Nivelul-țintă al fondului ar trebui stabilit ca procentaj din valoarea depozitelor garantate ale tuturor instituțiilor de credit autorizate în statele membre participante. Cu toate acestea, dat fiind faptul că valoarea totală a pasivelor respectivelor instituții ar fi o valoare de referință mai adecvată în ceea ce privește funcțiile fondului, Comisia ar trebui să evalueze dacă ar trebui introdusă în viitor o valoare de referință referitoare la cuantumul total al pasivelor, care trebuie atinsă pe lângă nivelul-țintă de finanțare stabilit, asigurând condiții de concurență echitabile în conformitate cu Directiva [BRRD].**
- (61) Ar trebui stabilit un calendar adecvat pentru atingerea nivelului-țintă de finanțare a fondului. Cu toate acestea, Comitetul ar trebui să aibă posibilitatea de a ajusta perioada de contribuție pentru a lua în considerare plățile semnificative efectuate din fond.
- (61a) **În vederea dizolvării legăturii dintre state și bănci și pentru a asigura eficiența și credibilitatea MUR, îndeosebi atât timp cât fondul nu este finanțat în totalitate, este esențială instituirea unui mecanism public european de acordare de împrumuturi după un interval rezonabil de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. Orice împrumut acordat cu ajutorul mecanismului de acordare de împrumuturi ar trebui rambursat de fond într-un interval de timp convenit. Mecanismul de acordare de împrumuturi ar garanta disponibilitatea imediată a mijloacelor de finanțare adecvate în scopurile stabilite în prezentul regulament.**
- (62) Statele membre participante ar trebui să fie în măsură, în cazul în care au instituit deja mecanisme naționale de finanțare a rezoluției, să prevadă obligația ca respectivele mecanisme să își utilizeze mijloacele financiare disponibile, colectate de la instituții în trecut prin contribuții ex ante, pentru a compensa instituțiile pentru contribuțiile ex ante pe care ar trebui să le plătească în contul fondului. Această restituire nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre prevăzute de Directiva 94/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾.
- (63) Pentru a asigura un calcul corect al contribuțiilor și a oferi stimulente pentru funcționarea în conformitate cu un model care prezintă mai puține riscuri, contribuțiile la fond, **care sunt stabilite de Comitet în conformitate cu Directiva [BRRD] și actele delegate adoptate în temeiul acesteia, după consultarea autorității competente**, ar trebui să țină seama de gradul de risc la care sunt expuse instituțiile de credit.

⁽¹⁾ Directiva 94/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 de modificare a Directivei 80/390/CEE de coordonare a condițiilor de întocmire, control și difuzare a prospectului care trebuie publicat pentru admiterea valorilor mobiliare la cota oficială a unei burse de valori, cu privire la obligațiile de publicare a prospectului, (JO L 135, 31.5.1994, p. 1).

Joi, 6 februarie 2014

I

- (65) Pentru a proteja valoarea sumelor deținute de fond, aceste sume ar trebui să fie investite în active suficient de sigure, diversificate și lichide.
- (66) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, pentru a stabili tipul contribuțiilor la fond și elementele pentru care sunt datorate contribuțiile, modul în care se calculează valoarea contribuțiilor și modalitățile de plată a acestora, pentru a preciza normele privind înregistrarea, contabilitatea, raportarea, precum și alte norme necesare în vederea garantării plății integrale și prompte a contribuțiilor, a stabili sistemul de contribuții pentru instituțiile care au fost autorizate să funcționeze după ce fondul și-a atins nivelul-țintă; pentru a stabili criteriile de eşalonare a contribuțiilor, pentru a determina circumstanțele în care plata contribuțiilor ar putea fi anticipată, pentru a defini criteriile de stabilire a **sumei** contribuțiilor anuale, pentru a identifica măsurile prin care să se precizeze în ce condiții și prin ce modalități o instituție poate fi parțial sau integral scutită de contribuții ex ante și măsurile prin care să se precizeze în ce condiții și prin ce modalități o instituție poate fi parțial sau integral scutită de contribuții ex post.
- (67) Cu scopul de a păstra confidențialitatea lucrărilor Comitetului, membrii acestuia, personalul său, inclusiv personalul detașat de statele membre participante sau membrii personalului care fac obiectul schimburilor între acestea în vederea desfășurării unor sarcini în cadrul procedurii de rezoluție, ar trebui să facă obiectul cerințelor de păstrare a secretului profesional, inclusiv după încetarea îndatoririlor acestora. **Aceste cerințe ar trebui să se aplice și altor persoane autorizate de Comitet și unor persoane autorizate sau numite de către autoritățile naționale de rezoluție ale statelor membre să efectueze inspecții la fața locului, precum și observatorilor invitați să participe la sesiunile plenare și executive ale Comitetului.** În scopul îndeplinirii sarcinilor care îi revin, Comitetul ar trebui să fie autorizat, în anumite condiții, să facă schimb de informații cu autoritățile și organismele naționale sau ale Uniunii.
- (68) Pentru a garanta reprezentarea Comitetului în Sistemul european de supraveghere financiară, Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 ar trebui modificat pentru a include Comitetul în sfera conceptului de autoritate competentă definit în regulamentul respectiv. Identificarea Comitetului ca autoritate competentă în sensul Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 este coerentă cu funcțiile atribuite ABE în temeiul articolului 25 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, constând în a contribui și a participa în mod activ la elaborarea și coordonarea planurilor de redresare și de rezoluție și a viza facilitarea rezoluției instituțiilor aflate în dificultate majoră și în special a grupurilor transnaționale.
- (69) Până când Comitetul va fi pe deplin operațional, Comisia ar trebui să fie responsabilă de operațiunile inițiale, inclusiv de colectarea contribuțiilor necesare pentru a acoperi cheltuielile administrative și de desemnare a unui director executiv interimar care să autorizeze toate plățile necesare în numele Comitetului.
- (70) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul de proprietate, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, libertatea de a desfășura o activitate comercială, **dreptul lucrătorilor la informare și la consultare în cadrul întreprinderii**, dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil și trebuie să fie pus în aplicare în conformitate cu aceste drepturi și principii.
- (71) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume instituirea unui cadru unic european eficient și eficace de rezoluție a instituțiilor de credit și asigurarea aplicării coerente a normelor în materie de rezoluție, nu pot fi realizate în mod suficient la nivel de stat membru dar, având în vedere amploare și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Joi, 6 februarie 2014

PARTEA I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament instituie norme uniforme și o procedură uniformă pentru rezoluția entităților menționate la articolul 2 care sunt stabilite în statele membre participante menționate la articolul 4.

Aceste norme și proceduri uniforme se aplică de către **Comitet, astfel cum este instituit la articolul 38** împreună cu Comisia și cu autoritățile de rezoluție ale statelor membre participante, în cadrul unui mecanism unic de rezoluție instituit prin prezentul regulament. Mecanismul unic de rezoluție este sprijinit de un fond unic de rezoluție bancară (denumit în continuare „fondul”).

Articolul 2

Domeniu de aplicare

Prezentul regulament se aplică entităților enumerate mai jos:

- (a) instituții de credit stabilite în statele membre participante;
- (b) întreprinderi-mamă stabilite într-unul dintre statele membre participante, inclusiv holdinguri financiare și holdinguri financiare mixte, atunci când acestea fac obiectul supravegherii consolidate realizate de BCE în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (i) din *Regulamentul (UE) nr. 1024/2013*;
- (c) întreprinderi de investiții și instituții financiare stabilite în statele membre participante, în cazul în care acestea sunt supuse supravegherii consolidate efectuate de BCE asupra întreprinderii-mamă, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (i) din *Regulamentul (UE) nr. 1024/2013*.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică definițiile prevăzute la articolul 2 din Directiva [BRRD] și articolul 3 din Directiva 2013/36/UE **■**. De asemenea, se aplică următoarele definiții:

1. „autoritate națională competentă” înseamnă oricare dintre autoritățile naționale competente definite la articolul 2 alineatul (2) din *Regulamentul (UE) nr. 1024/2013*;
- 1a. „autoritate competentă” înseamnă o autoritate competentă conform definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 40 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și BCE în exercitarea atribuțiilor sale de supraveghere ce-i revin în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1024/2013;**
2. „autoritate națională de rezoluție” înseamnă autoritatea desemnată de un stat membru în conformitate cu articolul 3 din Directiva [BRRD];
3. „măsură de rezoluție” înseamnă aplicarea unui instrument de rezoluție unei instituții sau unei entități menționate la articolul 2 sau exercitarea uneia sau a mai multor competențe de rezoluție în legătură cu o instituție;
- 3a. „Comitetul” înseamnă Comitetul unic de rezoluție instituit în conformitate cu articolul 38 din prezentul regulament;**
4. „depozite garantate” înseamnă depozitele care sunt garantate de sistemele de garantare a depozitelor în temeiul legislației naționale, în conformitate cu Directiva 94/19/CE și până la nivelul de garantare prevăzut la articolul 7 din Directiva 94/19/CE;
5. „depozite eligibile” înseamnă depozitele definite la articolul 1 din Directiva 94/19/CE care nu sunt excluse de la protecție în conformitate cu articolul 2 din directiva respectivă, indiferent de valoarea acestora;
-
11. „instituție aflată în rezoluție” înseamnă o entitate menționată la articolul 2 în privința căreia se ia o măsură de rezoluție;
12. „instituție” înseamnă o instituție de credit sau o întreprindere de investiții care face obiectul supravegherii consolidate în conformitate cu articolul 2 litera (c);

Joi, 6 februarie 2014

13. „grup” înseamnă o întreprindere-mamă și filialele sale, care sunt entități astfel cum sunt menționate la articolul 2;

■

19. „mijloace financiare disponibile” înseamnă numerar, depozite, active și angajamente de plată irevocabile aflate la dispoziția fondului în scopurile menționate la articolul 74;

20. „nivel-țintă de finanțare” înseamnă cuantumul mijloacelor financiare disponibile care trebuie atins în conformitate cu articolul 68.

Articolul 4

Statele membre participante

Un stat membru participant este un stat membru a cărui monedă este euro sau un stat membru a cărui monedă nu este euro, dar care a instituit o cooperare strânsă în conformitate cu articolul 7 din *Regulamentul (UE) nr 1024/2013*.

Articolul 5

Relația cu Directiva [BRRD] și cu dreptul intern aplicabil

(-1) Sub rezerva prezentului regulament, exercitarea de către Comisie și Comitet a sarcinilor sau competențelor atribuite în temeiul prezentului regulament sunt reglementate de Directiva [BRRD] și orice act delegat adoptat în conformitate cu aceasta.

(1) În cazul în care, în temeiul prezentului regulament, Comisia sau Comitetul îndeplinesc sarcini sau exercită competențe care, potrivit Directivei [BRRD] sunt de resortul autorității naționale de rezoluție a unui stat membru participant, Comitetul este considerat a fi, în scopul aplicării prezentului regulament și a Directivei [BRRD], autoritatea națională de rezoluție relevantă sau, în caz de rezoluție a unui grup transfrontalier, autoritatea de rezoluție la nivel de grup relevantă.

(1a) În cazul exercitării de către Comitet a competențelor conferite de prezentul regulament, acesta este obligat să respecte standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare elaborate de ABE și adoptate de către Comisie în conformitate cu articolele 10-15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, orice orientări și recomandări adoptate de ABE în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, precum și orice decizii adoptate de ABE în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 în temeiul dispozițiilor aplicabile din Directiva [BRRD].

(2) Atunci când acționează în calitate de autoritate națională de rezoluție, Comitetul acționează, dacă este cazul, cu autorizația Comisiei.

(3) Sub rezerva dispozițiilor prezentului regulament, autoritățile naționale de rezoluție ale statului membru participant acționează pe baza și cu respectarea dispozițiilor de drept intern relevante, armonizate de Directiva [BRRD].

Articolul 6

Principii generale

(1) Nicio acțiune, propunere sau politică a Comitetului, a Comisiei sau a unei autorități naționale de rezoluție nu trebuie să discrimineze instituțiile menționate la articolul 2, titularii de depozite, investitorii sau alți creditori stabiliți în Uniune pe motivul naționalității sau al locului de desfășurare a activității.

(1a) Fiecare acțiune, propunere sau politică a Comitetului, a Comisiei sau a unei autorități naționale de rezoluție în cadrul MUR este întreprinsă în vederea promovării stabilității sistemului financiar în cadrul UE și în fiecare stat membru participant, ținând seama pe deplin și în mod corespunzător de unitatea și de integritatea pieței interne.

(2) Atunci când iau decizii sau măsuri care pot avea un impact în mai mult de un stat membru ■, în special atunci când se iau decizii privind grupurile stabilite în două sau mai multe state membre participante, Comisia și **Comitetul** acordă atenția cuvenită tuturor elementelor enumerate mai jos:

(a) interesele statelor membre ■ în care un grup își desfășoară activitatea și, în special, impactul oricărei decizii, acțiuni sau lipse de acțiune asupra stabilității financiare, economiei, sistemului de garantare a depozitelor sau a sistemului de compensare pentru investitori din oricare dintre statele membre în cauză;

Joi, 6 februarie 2014

- (b) obiectivul de a echilibra interesele diferitelor state membre implicate și de a evita cazurile de prejudicii neloiiale aduse unui stat membru ■ sau de protejare neloială a intereselor unui stat membru ■;
- (c) necesitatea de a evita un impact negativ asupra altor părți ale unui grup din care face parte o entitate menționată la articolul 2, care face obiectul unei proceduri de rezoluție;
- (ca) atunci când este posibil, interesul grupului de a-și continua activitatea transfrontalieră;**
- (d) necesitatea de a evita o creștere disproporționată a costurilor impuse creditorilor **entităților** menționate la articolul 2, în măsura în care acestea ar fi mai mari decât cele pe care entitățile le-ar fi suportat în cazul în care ar fi fost supuse procedurii obișnuite de insolvență;
- (e) deciziilor care trebuie luate în temeiul articolului 107 din TFUE, menționate la articolul 16 alineatul (10).
- (3) Comisia **și Comitetul** găsesc un echilibru între elementele menționate la alineatul (2) și obiectivele rezoluției menționate la articolul 12, în funcție de natura și de circumstanțele proprii fiecărui caz.
- (4) **Deciziile sau acțiunile** Comitetului sau **ale** Comisiei **nu impun** statelor membre să ofere sprijin financiar public extraordinar **și nici nu afectează responsabilitățile fiscale ale statelor membre.**
- (4a) Atunci când ia decizii sau adoptă măsuri, Comitetul se asigură că reprezentanții angajaților entităților vizate sunt informați și, acolo unde este cazul, consultați.**
- (4b) Măsurile, propunerile și politicile Comisiei, Comitetului și autorităților naționale de rezoluție în conformitate cu prezentul regulament respectă principiul nediscriminării cu privire la orice stat membru sau grup de state membre.**
- (4c) Atunci când își îndeplinește sarcinile care îi sunt conferite în conformitate cu prezentul regulament, Comisia face acest lucru în mod independent, separat de celelalte sarcini și în strictă conformitate cu obiectivele și principiile stabilite în prezentul regulament și Directiva [BRRD]. Separarea sarcinilor ar trebui să fie garantată de ajustări organizatorice corespunzătoare.**

PARTEA A II-A DISPOZIȚII SPECIFICE

TITLUL I

FUNȚII ÎN CADRUL MECANISMULUI UNIC DE REZOLUȚIE ȘI NORME DE PROCEDURĂ

Capitolul 1

Planificarea rezoluției

Articolul 7

Planuri de rezoluție

- (1) Comitetul, **împreună cu autoritățile naționale de rezoluție**, elaborează **și aprobă** planuri de rezoluție pentru entitățile menționate la articolul 2 și pentru grupuri.
- (2) În sensul alineatului (1), autoritățile naționale de rezoluție transmit Comitetului toate informațiile necesare pentru elaborarea și punerea în aplicare a planurilor de rezoluție pe care le-au obținut în conformitate cu articolul 10 și cu articolul 12 alineatul (1) din Directiva [BRRD], fără a aduce atingere capitolului 5 din prezentul titlu.
- (2a) Planurile de rezoluție pentru fiecare entitate și fiecare grup sunt pregătite în conformitate cu articolele 9-12 din Directiva [BRRD].**
-
- (7) Comitetul elaborează planurile de rezoluție în colaborare cu autoritatea de supraveghere sau cu autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată și cu autoritățile naționale de rezoluție ale statelor membre participante în care sunt stabilite entitățile. **Comitetul cooperează cu autoritățile de rezoluție din statele membre neparticipante în cazul în care în statele membre respective există entități care fac obiectul supravegherii consolidate.**

Joi, 6 februarie 2014

(8) Comitetul poate solicita autorităților naționale de rezoluție să pregătească proiectele preliminare ale planurilor de rezoluție, iar autoritățile de rezoluție la nivel de grup să pregătească un proiect preliminar de plan de rezoluție a grupului **pentru a fi reexaminat și aprobat de Comitet. Comitetul poate obliga autoritățile naționale de rezoluție să îndeplinească alte sarcini legate de elaborarea planurilor de rezoluție.**

(9) Planurile de rezoluție sunt reexaminare și, după caz, actualizate **în conformitate cu articolele 9 și 12 din Directiva [BRRD].**

(9a) Deciziile referitoare la elaborarea, evaluarea și aprobarea planurilor de rezoluție, precum și la aplicarea măsurilor corespunzătoare, sunt adoptate de către Comitet în sesiune executivă.

Articolul 8

Evaluarea posibilităților de rezoluție

(1) La elaborarea planurilor de rezoluție în conformitate cu articolul 7, Comitetul, după consultarea autorităților competente, inclusiv a BCE, și a autorităților de rezoluție ale statelor membre neparticipante în care sunt situate sucursale **sau filiale** semnificative, în măsura în care acest lucru este relevant pentru respectivele sucursale, **astfel cum se prevede la articolele 13 și 13a din Directiva [BRRD]**, efectuează o evaluare pentru a determina în ce măsură instituțiile și grupurile pot fi supuse procedurii de rezoluție, **astfel cum se prevede la articolele 13 și 13a din Directiva [BRRD].**

(2) **■** O entitate poate face obiectul rezoluției în **situațiile prevăzute la articolul 13 din Directiva [BRRD].**

(3) **■** Un grup poate face obiectul rezoluției în **situațiile prevăzute la articolul 13a din Directiva [BRRD].**

(4) În scopul realizării evaluării, Comitetul examinează cel puțin elementele menționate în secțiunea C din anexa la Directiva [BRRD].

(5) În cazul în care, în urma evaluării posibilităților de rezoluție pentru o entitate sau un grup efectuate în conformitate cu **alineatul (1)**, Comitetul constată, după consultarea autorităților competente, inclusiv a BCE, că există unele obstacole potențiale semnificative în calea posibilităților de rezoluție a entității respective sau a grupului respectiv, acesta întocmește un raport, în consultare cu autoritățile competente, pe care îl adresează instituției sau întreprinderii-mamă și care conține analiza obstacolelor semnificative aflate în calea aplicării eficiente a instrumentelor de rezoluție și a exercitării competențelor de rezoluție. Acest raport recomandă, de asemenea, toate măsurile care, în opinia Comitetului, sunt necesare sau adecvate pentru a îndepărta aceste obstacole în conformitate cu alineatul (8).

(6) Raportul este notificat entității sau întreprinderii-mamă în cauză, autorităților competente și autorităților de rezoluție ale statelor membre neparticipante în care sunt situate sucursale **sau filiale** semnificative. Acesta este însoțit de motivele care au stat la baza evaluării sau a constatării în cauză și trebuie să indice modul în care respectiva evaluare sau constatare respectă cerința privind aplicarea proporțională prevăzută la articolul 6.

(7) În termen de patru luni de la data primirii raportului, entitatea sau întreprinderea-mamă poate prezenta observații și poate propune Comitetului măsuri alternative de remediere a obstacolelor identificate în raport. Comitetul comunică orice măsură propusă de entitate sau de întreprinderea-mamă autorităților competente și autorităților de rezoluție ale statelor membre neparticipante în care sunt situate sucursale **sau filiale** semnificative.

(8) În cazul în care măsurile propuse de entitatea sau de întreprinderea-mamă în cauză nu elimină în mod eficace obstacolele din calea posibilităților de rezoluție, Comitetul adoptă o decizie, după consultarea **autorităților** competente și, dacă este cazul, a autorității macroprudențiale, indicând că măsurile propuse nu elimină în mod eficace obstacolele din calea posibilităților de rezoluție și solicitând autorităților naționale de rezoluție să impună instituției, întreprinderii-mamă sau oricărei filiale a grupului în cauză obligația de a lua oricare dintre măsurile menționate la **articolul 14 din Directiva [BRRD]**, pe baza următoarelor criterii:

(a) eficacitatea măsurii în ceea ce privește eliminarea obstacolelor din calea posibilităților de rezoluție;

(b) necesitatea de a evita un impact negativ asupra stabilității financiare în statele membre **în care grupul își desfășoară activitatea;**

Joi, 6 februarie 2014

(c) necesitatea de a evita un impact asupra instituției sau a grupului în cauză care ar fi mai pronunțat decât cel necesar pentru a elimina obstacolele din calea posibilităților de rezoluție sau ar fi disproporționat.

(9) În sensul alineatului (8), Comitetul solicită autorităților naționale de rezoluție să ia oricare dintre **măsurile menționate la articolul 14 din Directiva [BRRD]**.

■

(10) Autoritățile naționale de rezoluție execută instrucțiunile primite din partea Comitetului în conformitate cu articolul 26.

Articolul 8a

Posibilitatea de rezoluție a instituțiilor de importanță sistemică

Fără a aduce atingere competențelor și independenței sale, Comitetul acordă prioritate evaluării posibilităților de rezoluție a instituțiilor care prezintă riscuri sistemice, inclusiv, dar fără a se limita la instituțiile identificate ca instituții globale de importanță sistemică (G-SIIs) și alte instituții de importanță sistemică (O-SIIs) în conformitate cu articolul 131 din Directiva 2013/36/UE și, după caz, elaborează un plan pentru fiecare dintre aceste instituții pentru a înlătura obstacolele din calea posibilităților de rezoluție în conformitate cu articolul 8 din prezentul regulament și articolul 14 din Directiva [BRRD].

Articolul 9

Obligații simplificate și derogări

(1) Comitetul, din proprie inițiativă sau la propunerea unei autorități naționale de rezoluție, poate aplica obligații simplificate în ceea ce privește elaborarea planurilor de rezoluție **și de redresare în conformitate cu articolul 4 din Directiva [BRRD]**.

(2) Autoritățile naționale de rezoluție pot propune Comitetului să aplice obligații simplificate **cu privire la elaborarea planurilor** pentru anumite instituții sau grupuri. Această propunere trebuie să fie motivată și însoțită de toate documentele relevante.

(3) La primirea unei propuneri înaintate în temeiul alineatului (1) sau atunci când acționează din proprie inițiativă, Comitetul realizează o evaluare a instituțiilor sau grupului în cauză. Evaluarea se efectuează având în vedere **elementele prevăzute la articolul 4 din Directiva [BRRD]**.

■

(4) Comitetul evaluează continuarea aplicării obligațiilor simplificate **și încetarea aplicării celor prevăzute în situațiile menționate la articolul 4 din Directiva [BRRD]**.

În cazul în care autoritatea națională de rezoluție care a propus aplicarea obligației simplificate ■ în conformitate cu alineatul (1) consideră că decizia de a aplica obligația simplificată ■ trebuie să fie retrasă, aceasta prezintă Comitetului o propunere în acest sens. În acest caz, Comitetul adoptă o decizie cu privire la propunerea de retragere, ținând pe deplin seama de justificarea retragerii prezentată de autoritatea națională de rezoluție în lumina elementelor menționate la alineatul (3).

■

(7) Comitetul informează ABE cu privire la aplicarea alineatelor (1) și (4) ■.

Articolul 10

Cerințe minime privind fondurile proprii și pasivele eligibile

(1) După consultarea cu autoritățile competente, inclusiv cu BCE, Comitetul stabilește cerința minimă, menționată la alineatul (2), privind fondurile proprii și pasivele eligibile care pot face obiectul unei ajustări pentru depreciere și al unei conversii, pe care instituțiile și întreprinderile-mamă menționate la articolul 2 sunt obligate să o respecte.

(2) Cerința minimă se calculează **în conformitate cu articolul 39 din Directiva [BRRD]**.

(3) Stabilirea cerinței minime menționată la alineatul (1) se efectuează pe baza **criteriilor prevăzute la articolul 39 din Directiva [BRRD]**.

■

Joi, 6 februarie 2014

La stabilirea cerinței minime se precizează cerința minimă pe care instituțiile sunt obligate să o respecte la nivel individual și cea pe care întreprinderea-mamă trebuie să o respecte la nivel consolidat. Comitetul poate decide să acorde **■** o derogare referitoare la cerința minimă la nivel consolidat **sau individual în situațiile menționate la articolul 39 din Directiva [BRRD]**.

(4) Stabilirea cerinței minime menționată la alineatul (1) poate să prevadă că cerința minimă privind fondurile proprii și pasivele eligibile este parțial îndeplinită la nivel consolidat sau individual prin instrumentul contractual de recapitalizare internă **în conformitate cu articolul 39 din Directiva [BRRD]**.

■

(6) Consiliul stabilește cerința minimă menționată la alineatul (1) în cursul elaborării și al menținerii planurilor de rezoluție în temeiul articolului 7.

(7) Comitetul adresează decizia sa privind cerința minimă autorităților naționale de rezoluție. Autoritățile naționale de rezoluție execută instrucțiunile primite din partea Comitetului în conformitate cu articolul 26. Comitetul solicită autorităților naționale de rezoluție să verifice și să se asigure că instituțiile și întreprinderile-mamă mențin cerința minimă prevăzută la alineatul (1).

(8) Comitetul informează BCE și ABE cu privire la cerința minimă pe care a stabilit-o pentru fiecare instituție și întreprindere-mamă în temeiul alineatului (1).

Capitolul 2

Intervenția timpurie

Articolul 11

Intervenția timpurie

(1) BCE, **din proprie inițiativă sau în urma unei notificări primite de la o autoritate națională competentă a unui stat membru participant** informează Comitetul cu privire la orice măsură a cărei adoptare o impun unei instituții sau unui grup ori pe care o adoptă în temeiul articolului **16 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013**, în temeiul articolului 23 alineatul (1) sau al articolului 24 din Directiva [BRRD] ori în temeiul articolului 104 din Directiva 2013/36/UE.

Comitetul transmite Comisiei orice informație pe care a primit-o în temeiul primului paragraf.

(2) De la data primirii informațiilor menționate la alineatul (1) și fără a aduce atingere competențelor conferite BCE și autorităților competente de alte acte legislative ale Uniunii, Comitetul poate pregăti rezoluția instituției sau a grupului vizat.

În sensul primului paragraf, Comitetul monitorizează îndeaproape, în cooperare cu BCE și cu autoritatea competentă relevantă, situația instituției sau a întreprinderii-mamă, precum și conformitatea acesteia cu orice măsură de intervenție timpurie pe care a fost obligată să o întreprindă.

(3) Comitetul are competența:

- (a) de a solicita, în conformitate cu capitolul 5 din prezentul titlu, toate informațiile necesare pentru a pregăti rezoluția instituției sau a grupului;
- (b) de a efectua o evaluare a activelor și pasivelor instituției sau ale grupului în conformitate cu articolul 17;
- (c) de a contacta cumpărători potențiali pentru a pregăti rezoluția instituției sau a grupului sau de a solicita instituției, întreprinderii-mamă sau autorității naționale de rezoluție să facă acest lucru, sub rezerva respectării cerințelor de confidențialitate stabilite de prezentul regulament și de articolul 76 din Directiva [BRRD];
- (d) de a solicita autorității naționale de rezoluție relevante să elaboreze o schemă de rezoluție preliminară pentru instituția sau grupul în cauză.

Joi, 6 februarie 2014

(4) În cazul în care BCE sau autoritățile **naționale** competente din statele membre participante au intenția de a impune unei instituții sau unui grup orice măsură suplimentară în temeiul articolului **16 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013**, în temeiul articolelor 23 sau 24 din Directiva [BRRD] ori în temeiul articolului 104 din Directiva 2013/36/UE, înainte ca instituția sau grupul să fi respectat în întregime prima măsură notificată de Comitet, **BCE, din proprie inițiativă sau în urma unei notificări primite de la o autoritate națională competentă, informează** Comitetul înainte de a impune o astfel de măsură suplimentară privind instituția sau grupul în cauză.

(5) BCE sau autoritatea competentă și Comitetul asigură consecvența dintre măsura suplimentară menționată la alineatul (4) și orice acțiune a Comitetului care vizează pregătirea rezoluției în temeiul alineatului (2).

Capitolul 3

Rezoluția

Articolul 12

Obiectivele rezoluției

(1) Atunci când acționează, în sfera responsabilităților lor, în cadrul procedurii de rezoluție prevăzute la articolul 16, Comisia și Comitetul țin seama de obiectivele rezoluției **prevăzute la articolul 26 din Directiva [BRRD]** și aleg instrumentele și competențele care, în opinia lor, sunt cele mai în măsură să atingă obiectivele relevante pentru fiecare situație în parte.

(2) ■ Atunci când urmăresc obiectivele menționate anterior, Comisia și Comitetul **acționează în conformitate cu articolul 26 din Directiva [BRRD]**.

■

Articolul 13

Principii generale care reglementează rezoluția

Atunci când acționează în cadrul procedurii de rezoluție prevăzute la articolul 16, Comisia și Comitetul iau toate măsurile necesare pentru a garanta că procedurile de rezoluție se desfășoară în conformitate cu principiile **prevăzute la articolul 29 din Directiva [BRRD]**.

■

Articolul 14

Rezoluția instituțiilor financiare și a întreprinderilor-mamă

Măsurile de rezoluție referitoare la instituțiile financiare și întreprinderile lor mamă se iau de către Comisie, în temeiul unui proiect de decizie elaborat de Comitet în conformitate cu articolul 28 din Directiva [BRRD].

■

Articolul 15

Ordinea priorității creanțelor

Atunci când aplică instrumentul de recapitalizare internă unei instituții aflate în rezoluție și fără a aduce atingere pasivelor excluse din sfera de aplicare a instrumentului de recapitalizare internă în temeiul articolului 24 alineatul (3), **Comisia, pe baza unui proiect de decizie elaborat de Comitet, decide cu privire la** competențele de ajustare pentru depreciere și de conversie a creanțelor, **urmând ordinea de prioritate prevăzută la articolul 43 din Directiva [BRRD], iar Comitetul și autoritățile naționale de rezoluție din statele membre participante exercită aceste competențe.**

Articolul 16

Procedura de rezoluție

(1) În cazul în care BCE, **din proprie inițiativă sau în urma unei notificări primite de la o autoritate națională competentă a unui stat membru participant**, estimează că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (2) literele (a) și (b) cu privire la una dintre entitățile menționate la articolul 2, aceasta notifică fără întârziere Comisiei și Comitetului aceea constatare.

Joi, 6 februarie 2014

Notificarea menționată în primul paragraf poate fi realizată în urma unei solicitări de evaluare din partea Comitetului sau a unei autorități naționale de rezoluție, dacă oricare dintre ele consideră că există un motiv să considere că o instituție se confruntă sau este susceptibilă de a se confrunța cu dificultăți majore.

Notificarea menționată în primul paragraf are loc după consultarea Comitetului și a autorității naționale de rezoluție.

(1a) Comitetul elaborează și adoptă toate deciziile sale aferente procedurii de rezoluție în cadrul sesiunii sale executive, în conformitate cu articolul 50.

(2) La primirea unei **notificări** în temeiul alineatului (1) ▯, Comitetul evaluează **în cadrul sesiunii sale executive** dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) entitatea se confruntă sau este susceptibilă de a se confrunța cu dificultăți majore;
- (b) având în vedere calendarul și alte circumstanțe relevante, nu există nicio perspectivă rezonabilă ca apariția unei situații de dificultate majoră pentru entitatea respectivă să poată fi împiedicată în timp util prin eventuale măsuri alternative din sectorul privat, **inclusiv măsuri adoptate în cadrul programului instituțional de protecție**, sau **măsuri** de supraveghere (inclusiv prin măsuri de intervenție timpurie sau prin ajustarea pentru depreciere ori conversia elementelor de capital în conformitate cu articolul 18) întreprinse în legătură cu acea entitate;
- (c) o măsură de rezoluție este necesară în interesul public în temeiul alineatului (4).

(3) În sensul alineatului (2) litera (a), se consideră că entitatea se confruntă sau este susceptibilă de a se confrunța cu dificultăți majore în oricare dintre **situațiile menționate la articolul 27 alineatul (2) din Directiva [BRRD]**.

▯

(4) În sensul alineatului (2) litera (c), o măsură de rezoluție este considerată de interes public **în situațiile menționate la articolul 27 alineatul (3) din Directiva [BRRD]**.

(5) În cazul în care **estimează că** sunt îndeplinite toate condițiile stabilite la alineatul (2), Comitetul **prezintă** Comisiei, **ținând seama de notificare menționată la alineatul (1), un proiect de decizie cu condiția** ca entitatea să fie supusă procedurii de rezoluție. Proiectul de decizie cuprinde cel puțin următoarele elemente:

- (a) recomandarea ca entitatea să fie supusă procedurii de rezoluție;
- (b) cadrul instrumentelor de rezoluție menționate la articolul 19 alineatul (32);
- (c) cadrul privind utilizarea fondului pentru a sprijini măsura de rezoluție în conformitate cu articolul 71.

(6) **La primirea proiectului de decizie din partea Comitetului**, Comisia decide **să adopte sau nu proiectul de decizie**, pronunțându-se totodată asupra cadrului instrumentelor de rezoluție care sunt aplicate în ceea ce privește entitatea în cauză, precum și, **dacă este cazul**, asupra utilizării fondului pentru a sprijini măsura de rezoluție. ▯

În cazul în care Comisia **intenționează să nu adopte proiectul de decizie transmis de Comitet sau să îl adopte cu modificări**, aceasta retrimite proiectul de decizie Comitetului, explicând motivul pentru care nu intenționează să îl adopte sau, **dacă este cazul**, explicând motivele modificărilor dorite, și solicită reexaminarea acestuia. Comisia poate stabili un termen în care Comitetul poate să își modifice proiectul inițial de decizie pe baza amendamentelor propuse de Comisie și să îl retransmită Comisiei. Cu excepția cazurilor justificate corespunzător, Comitetul are la dispoziție cel puțin cinci zile lucrătoare în care să reexamineze proiectul de decizie în urma cererii Comisiei.

Comisia depune toate eforturile pentru a respecta orientările și recomandările emise de ABE în ceea ce privește realizarea sarcinilor care i-au fost conferite în conformitate cu prezentul alineat și ia măsuri corespunzătoare pentru a confirma respectarea sau intenția de a respecta aceste orientări și recomandări, astfel cum se prevede la articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(7) Decizia Comisiei se adresează Comitetului. În cazul în care Comisia decide să nu supună entitatea procedurii de rezoluție, deoarece nu este îndeplinită condiția prevăzută la alineatul (2) litera (c), entitatea în cauză este lichidată în conformitate cu legislația națională în materie de insolvență.

Joi, 6 februarie 2014

(8) În cadrul stabilit prin decizia Comisiei, Comitetul, **în cadrul sesiunii sale executive**, decide cu privire la schema de rezoluție menționată la articolul 20 și se asigură că sunt întreprinse măsurile de rezoluție necesare în vederea aplicării schemei de rezoluție de către autoritățile naționale de rezoluție relevante. Decizia Comitetului se adresează autorităților naționale de rezoluție relevante, solicitându-le să ia toate măsurile necesare pentru a pune în aplicare decizia Comitetului în conformitate cu articolul 26, prin exercitarea tuturor competențelor de rezoluție conferite de Directiva [BRRD], în special cele prevăzute la articolele 56-64 din directiva respectivă. În cazul în care se constată prezența unor ajutoare de stat, Comitetul nu poate decide decât după ce Comisia va fi luat o decizie cu privire la respectivele ajutoare de stat.

(9) În cazul în care Comitetul consideră că măsurile de rezoluție ar putea constitui ajutoare de stat în temeiul articolului 107 alineatul (1) din TFUE, acesta invită statul membru participant sau statele membre în cauză să notifice de îndată Comisiei măsurile avute în vedere, în conformitate cu articolul 108 alineatul (3) din TFUE.

(10) Dacă măsura de rezoluție propusă de Comitet, **în cadrul sesiunii sale executive**, presupune recurgerea la fond și nu implică acordarea unui ajutor de stat în temeiul articolului 107 alineatul (1) din TFUE, Comisia aplică în paralel, prin analogie, criteriile stabilite pentru aplicarea articolului 107 din TFUE.

(11) Comisia are competența de a obține de la Comitet orice informații pe care le consideră relevante în vederea îndeplinirii atribuțiilor sale în temeiul prezentului regulament și, după caz, al articolului 107 din TFUE. În conformitate cu capitolul 5 din prezentul titlu, Comitetul are competența de a obține de la orice persoană toate informațiile necesare pentru elaborarea unei măsuri de rezoluție și pentru luarea unei decizii cu privire la adoptarea respectivei măsuri, inclusiv orice actualizare și completare a informațiilor furnizate în cadrul planurilor de rezoluție.

(12) Comitetul are competența de a **propune** Comisiei **proiecte de decizii care** să modifice cadrul pentru utilizarea instrumentelor de rezoluție și pentru recurgerea la fond în ceea ce privește o entitate supusă procedurii de rezoluție.

(12a) Pentru a menține condiții echitabile de concurență, Comisia, la exercitarea competențelor sale referitoare la ajutorul de stat și în conformitate cu Directiva [BRRD], tratează utilizarea fondului ca și când ar fi un mecanism național de finanțare a rezoluției.

Articolul 17

Evaluare

(1) Înainte de a lua vreo măsură de rezoluție sau de a exercita competența privind ajustarea pentru depreciere sau conversia elementelor de capital, Comitetul se asigură că **se efectuează o evaluare corectă și realistă a activelor și a pasivelor entității menționate la articolul 2 în conformitate cu articolul 30 din Directiva [BRRD]**.

■

(16) După executarea măsurii de rezoluție, pentru a determina dacă acționarii și creditorii ar fi beneficiat de un tratament mai bun în cazul în care instituția aflată în rezoluție ar fi făcut obiectul unei proceduri obișnuite de insolvență, Comitetul se asigură că este efectuată o evaluare **în conformitate cu articolul 66 din Directiva [BRRD]**, diferită de cea realizată în conformitate cu **alineatul (1)**.

■

Articolul 18

Ajustarea pentru depreciere și conversia elementelor de capital

(1) BCE, **din proprie inițiativă sau în urma unei notificări primite de la o autoritate națională competentă dintr-un stat membru participant**, informează Comitetul în cazul în care **estimează** că sunt îndeplinite **condițiile pentru ajustarea pentru depreciere și conversia elementelor de capital prevăzute în Directiva [BRRD]** cu privire la o entitate menționată la articolul 2 sau la un grup constituit într-un stat membru participant.

■

(1a) BCE pune la dispoziția Comitetului informațiile menționate la alineatul (1) în urma unei cereri de evaluare din partea Comitetului sau din partea unei autorități naționale de rezoluție, dacă oricare dintre aceste instituții consideră că există motive să se considere că sunt îndeplinite condițiile pentru ajustarea pentru depreciere și conversia elementelor de capital în ceea ce privește o entitate menționată la articolul 2 sau un grup înființat într-un stat membru participant.

Joi, 6 februarie 2014

(1b) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), Comitetul prezintă Comisiei, ținând seama de informațiile menționate la alineatul (1), un proiect de decizie care să prevadă exercitarea competențelor de ajustare pentru depreciere și de conversie a elementelor de capital, precum și faptul dacă aceste competențe sunt exercitate separat sau, conform procedurii prevăzute la articolul 16 alineatele (4)-(7), în combinație cu o măsură de rezoluție.

(5) După ce primește de la Comitet proiectul de decizie, Comisia decide dacă să adopte sau nu proiectul de decizie și dacă competențele de ajustare pentru depreciere sau de conversie a elementelor de capital se exercită separat sau, conform procedurii prevăzute la articolul 16 alineatele (4)-(7), în combinație cu o măsură de rezoluție.

(6) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatul (1), dar nu sunt îndeplinite condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție în conformitate cu articolul 16 alineatul (2), Comitetul, în urma unei decizii a Comisiei, însărcinează autoritățile naționale de rezoluție să își exercite competențele de ajustare pentru depreciere sau de conversie în conformitate cu articolele 51 și 52 din Directiva [BRRD].

(7) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile de ajustare pentru depreciere și de conversie a elementelor de capital menționate la alineatul (1), precum și condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție menționate la articolul 16 alineatul (2), se aplică procedura prevăzută la articolul 16 alineatele (4)-(7).

(8) Comitetul se asigură că autoritățile naționale de rezoluție exercită competențele de ajustare pentru depreciere sau de conversie în conformitate cu Directiva [BRRD].

(9) Autoritățile naționale de rezoluție pun în aplicare instrucțiunile formulate de Comitet și exercită competențele de ajustare pentru depreciere sau de conversie a elementelor de capital în conformitate cu articolul 26.

Articolul 19

Principii generale care stau la baza instrumentelor de rezoluție

(1) În cazul în care Comitetul decide să aplice un instrument de rezoluție unei entități menționate la articolul 2 și în cazul în care respectiva măsură de rezoluție ar genera unele pierderi suportate de către creditorii sau o conversie a creanțelor acestora, Comitetul își exercită competența prevăzută la articolul 18 imediat înainte de aplicarea instrumentului de rezoluție sau concomitent cu aceasta.

(2) Instrumentele de rezoluție menționate la articolul 16 alineatul (5) sunt următoarele:

- (a) instrumentul de vânzare a activității;
- (b) instrumentul instituției-punte;
- (c) instrumentul de separare a activelor;
- (d) instrumentul de recapitalizare internă.

(3) În momentul adoptării proiectului de decizie menționat la articolul 16 alineatul (5), Comitetul ia în considerare următoarele elemente:

- (a) activele și pasivele instituției aflate în rezoluție, pe baza evaluării în temeiul articolului 17;
- (b) situația lichidităților instituției aflate în rezoluție;
- (c) caracterul tranzacționabil al valorii francizei instituției aflate în rezoluție, ținând seama de condițiile concurențiale și economice ale pieței;
- (d) timpul disponibil.

(4) Instrumentele de rezoluție pot fi aplicate fie separat, fie împreună, cu excepția instrumentului de separare a activelor, care nu poate fi aplicat decât împreună cu un alt instrument de rezoluție.

(4a) Pentru a-și îndeplini sarcinile conferite prin prezentul regulament și pentru a asigura condiții de concurență echitabile în ceea ce privește aplicarea instrumentelor de rezoluție, Comitetul, împreună cu Comisia, adoptă un manual de rezoluție care prevede orientări clare și detaliate privind aplicarea instrumentelor de rezoluție].

Manualul de rezoluție menționat la primul paragraf ia forma unui act delegat adoptat de Comisie în conformitate cu articolul 82.

Joi, 6 februarie 2014

Articolul 20

Schema de rezoluție

Schema de rezoluție adoptată de Comitet în temeiul articolului 16 alineatul (8) stabilește, în conformitate cu deciziile Comisiei privind cadrul de rezoluție prevăzut la articolul 16 alineatul (6) și cu orice decizie privind ajutoarele de stat, după caz, prin analogie, modalitățile instrumentelor de rezoluție care trebuie aplicate instituției aflate în rezoluție în ceea ce privește cel puțin măsurile menționate la articolul 21 alineatul (2), articolul 22 alineatul (2), articolul 23 alineatul (2) și articolul 24 alineatul (1) și precizează sumele și scopurile specifice în care se recurge la fond.

Pe parcursul procedurii de rezoluție, Comitetul poate modifica și actualiza schema de rezoluție, în funcție de circumstanțele proprii cazului vizat și în limita cadrului de rezoluție stabilit de Comisie în temeiul articolului 16 alineatul (6).

Articolul 21

Instrumentul de vânzare a activității

(1) În cadrul stabilit de Comisie, instrumentul de vânzare a activității constă în transferul către un cumpărător care nu este o instituție-punte al următoarelor elemente:

- (a) acțiuni sau alte instrumente de proprietate ale unei instituții aflate în rezoluție sau
- (b) anumite categorii de active, drepturi sau pasive ale unei instituții aflate în rezoluție sau totalitatea acestora.

(2) În ceea ce privește instrumentul de vânzare a activității, schema de rezoluție menționată la articolul 16 alineatul (8) stabilește, în special:

- (a) instrumentele, activele, drepturile și pasivele care trebuie transferate de către autoritatea națională de rezoluție în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) și alineatele (7)-(11) din Directiva [BRRD];
- (b) condițiile comerciale, ținând seama de circumstanțele, de costurile și de cheltuielile suportate în cadrul procedurii de rezoluție, în temeiul cărora autoritatea națională de rezoluție efectuează transferul în conformitate cu articolul 32 alineatele (2)-(4) din Directiva [BRRD];
- (c) dacă autoritatea națională de rezoluție își poate exercita în mai multe reprize competențele de transfer în conformitate cu articolul 32 alineatele (5) și (6) din Directiva [BRRD];
- (d) măsurile luate de către autoritatea națională de rezoluție privind vânzarea entității respective sau a instrumentelor, a activelor, a drepturilor și a pasivelor vizate în conformitate cu articolul 33 alineatele (1) și (2) din Directiva [BRRD];
- (e) dacă respectarea de către autoritatea națională de rezoluție a cerințelor privind comercializarea ar putea compromite atingerea obiectivelor rezoluției în conformitate cu alineatul (3).

(3) Comitetul aplică instrumentul de vânzare a activității fără a se conforma cerințelor privind comercializarea prevăzute la alineatul (2) litera (e) atunci când stabilește faptul că respectarea acestor cerințe ar putea compromite atingerea unuia sau a mai multora dintre obiectivele rezoluției și în special atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) acesta consideră că apariția sau potențiala apariție a unei situații de dificultate majoră pentru instituția aflată în rezoluție ar crea sau ar înrăutăți o amenințare deja gravă la adresa stabilității financiare;
- (b) acesta consideră că respectarea cerințelor sus-menționate ar putea submina eficacitatea instrumentului de vânzare a activității în ceea ce privește eliminarea respectivei amenințări sau atingerea obiectivelor rezoluției menționate la articolul 12 alineatul (2) litera (b).

Articolul 22

Instrumentul instituției-punte

(1) În cadrul stabilit de Comisie, instrumentul instituției-punte constă în transferul către o instituție-punte a oricăroră dintre următoarele elemente:

- (a) acțiuni sau alte instrumente de proprietate emise de una sau de mai multe instituții aflate în rezoluție;
- (b) oricare dintre activele, drepturile sau pasivele uneia sau ale mai multor instituții aflate în rezoluție sau totalitatea acestora.

Joi, 6 februarie 2014

- (2) În ceea ce privește instrumentul instituției-punte, schema de rezoluție menționată la articolul 20 stabilește, în special:
- (a) instrumentele, activele, drepturile și pasivele care urmează să fie transferate de către autoritatea națională de rezoluție către o instituție-punte în conformitate cu articolul 34 alineatele (1)-(9) din Directiva [BRRD];
 - (b) modalitățile privind înființarea, funcționarea și rezoluția instituției-punte de către autoritatea națională de rezoluție în conformitate cu articolul 35 alineatele (1)-(3) și (5)-(8) din Directiva [BRRD];
 - (c) modalitățile privind vânzarea de către autoritatea națională de rezoluție a instituției-punte respective sau a activelor ori a pasivelor acesteia în conformitate cu articolul 35 alineatul (4) din Directiva [BRRD].
- (3) Comitetul se asigură că valoarea totală a pasivelor transferate instituției-punte de către autoritatea națională de rezoluție nu depășește valoarea totală a drepturilor și a activelor transferate de la instituția aflată în rezoluție sau provenite din alte surse.

(3a) Orice contraprestație primită în legătură cu instituția-punte sau o parte sau toate drepturile de proprietate și pasivele instituției-punte respectă dispozițiile relevante din cadrul [Directivei BRRD].

Articolul 23

Instrumentul de separare a activelor

(1) În cadrul stabilit de Comisie, instrumentul de separare a activelor constă în transferul de active, drepturi sau pasive ale unei instituții aflate în rezoluție către un vehicul de gestionare a activelor **care îndeplinește cerințele prevăzute în Directiva [BRRD] pentru ca o persoană juridică să poată îndeplini funcția de vehicul de gestionare a activelor.**

■

- (2) În ceea ce privește instrumentul de separare a activelor, schema de rezoluție menționată la articolul 20 stabilește, în special:
- (a) instrumentele, activele, drepturile și pasivele care urmează să fie transferate de autoritatea națională de rezoluție către un vehicul de gestionare a activelor în conformitate cu articolul 36 alineatele (1)-(4) și (6)-(10) din Directiva [BRRD];
 - (b) contraprestația în schimbul căreia sunt transferate activele de către autoritatea națională de rezoluție către vehiculul de gestionare a activelor, în conformitate cu principiile stabilite la articolul 17. Această dispoziție nu împiedică contraprestația să aibă o valoare nominală sau negativă.

(2a) Orice contraprestație primită în legătură cu vehiculul de gestionare a activelor sau o parte sau toate drepturile de proprietate și pasivele vehiculului de gestionare a activelor respectă dispozițiile aplicabile din Directiva [BRRD].

Articolul 24

Instrumentul de recapitalizare internă

(1) Instrumentul de recapitalizare internă poate fi aplicat în **scopurile menționate la articolul 37 din Directiva [BRRD].**

■

În cadrul stabilit de către Comisie cu privire la instrumentul de recapitalizare internă, schema de rezoluție stabilește, în special:

- (a) suma agregată cu care trebuie reduse sau convertite pasivele eligibile, în conformitate cu alineatul (6);
- (b) pasivele care pot fi excluse, în conformitate cu alineatele (5)-(13);
- (c) obiectivele și conținutul minim al planului de reorganizare a activității care trebuie transmis în conformitate cu alineatul (16).

Joi, 6 februarie 2014

(2) █

În cazul în care condiția **pentru aplicarea instrumentului de recapitalizare internă în vederea recapitalizării unei entități**, prevăzută la **articolul 37 alineatul (3) din Directiva [BRRD]**, nu este îndeplinită, se aplică oricare dintre instrumentele de rezoluție prevăzute la articolul 19 alineatul (2) literele (a), (b) și (c) și, după caz, instrumentul de recapitalizare internă menționat la articolul 19 alineatul (2) litera (d).

(3) **Pasivele prevăzute la articolul 38 alineatul (2) din Directiva [BRRD]** nu fac obiectul ajustării pentru depreciere și nici al conversiei █.

(5) **Excluderea**, în █ circumstanțe excepționale, **a anumitor** datorii █ de la aplicarea competențelor de ajustare pentru depreciere și de conversie **poate avea loc în conformitate cu articolul 38 alineatul (2a) din Directiva [BRRD]**.

█

În cazul excluderii totale sau parțiale a unui pasiv eligibil sau a unei categorii de pasive eligibile, nivelul ajustării pentru depreciere sau al conversiei aplicat altor pasive eligibile poate fi majorat pentru a reflecta excluderile respective, cu condiția ca respectivul nivel **al ajustării pentru depreciere sau al conversiei aplicat altor pasive eligibile** să respecte principiul **conform căruia niciun creditor nu trebuie să suporte pierderi mai mari decât cele care ar fi fost suportate în cazul în care entitatea menționată la articolul 2 ar fi fost lichidată în conformitate cu procedura de insolvență obișnuită**.

(6) În cazul excluderii totale sau parțiale, în temeiul alineatului (5), a unui element de pasiv eligibil sau a unei categorii de pasive eligibile și în cazul în care pierderile care ar fi fost suportate de acele pasive nu au fost repercutate integral asupra altor creditori, fondul poate aduce o contribuție în favoarea instituției aflate în rezoluție, **în conformitate cu articolul 38 din Directiva [BRRD] și în scopurile menționate la acest articol**.

█

(8) Contribuția din partea fondului poate fi finanțată prin:

- (a) suma de care dispune fondul, mobilizată grație contribuțiilor efectuate de entitățile menționate la articolul 2, în conformitate cu articolul 66;
- (b) suma care poate fi mobilizată sub forma unor contribuții ex-post, în conformitate cu articolul 67, într-un interval de trei ani și
- (c) în cazul în care sumele menționate la literele (a) și (b) sunt insuficiente, sumele mobilizate cu ajutorul unor surse de finanțare alternative, în conformitate cu articolul 69, **inclusiv în cadrul mecanismului de împrumut menționat la acest articol**.

(9) În **circumstanțele** extraordinare **prevăzute la articolul 38 din Directiva [BRRD]**, pot fi solicitate fonduri suplimentare din surse de finanțare alternative **în conformitate cu respectivul articol**.

█

(10) Ca alternativă sau în mod suplimentar, atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute la **articolul 38 din Directiva [BRRD] legate de acordarea unei contribuții din partea fondului**, se poate acorda o contribuție din resursele care au fost mobilizate prin intermediul unor contribuții ex-ante în conformitate cu articolul 66 și care nu au fost încă utilizate.

█

(12) La adoptarea deciziei **de a exclude anumite pasive de la aplicarea competențelor de ajustare pentru depreciere și de conversie** menționate la alineatul (5), se ține seama de **aspectele menționate la articolul 38 din Directiva [BRRD]**. █

(13) **Atunci când aplică instrumentul de recapitalizare internă**, Comitetul realizează **o evaluare în conformitate cu articolul 41 din Directiva [BRRD]**.

█

(14) Excluderile prevăzute la alineatul (5) pot fi aplicate fie pentru a exclude complet un element de pasiv de la ajustarea pentru depreciere, fie pentru a limita amploarea ajustării pentru depreciere aplicate respectivului element de pasiv.

(15) Competențele de ajustare pentru depreciere și de conversie respectă cerințele privind ordinea de prioritate a creanțelor prevăzută la articolul 15.

(16) Autoritatea națională de rezoluție transmite imediat Comitetului planul de reorganizare a activității pe care l-a primit, după aplicarea instrumentului de recapitalizare internă, de la administratorul desemnat în conformitate cu articolul 47 alineatul (1) din Directiva [BRRD].

Joi, 6 februarie 2014

În termen de două săptămâni de la data depunerii planului de reorganizare a activității, autoritatea de rezoluție furnizează Comitetului propria evaluare a planului respectiv. În termen de o lună de la data prezentării planului de reorganizare a activității, Comitetul evaluează probabilitatea ca planul, în cazul în care este pus în aplicare, să restabilească viabilitatea pe termen lung a entității menționate la articolul 2. Evaluarea este realizată de comun acord cu autoritatea competentă.

În cazul în care estimează că planul va atinge acest obiectiv, Comitetul permite autorității naționale de rezoluție să aprobe planul în conformitate cu articolul 47 alineatul (5) din Directiva [BRRD]. În cazul în care estimează că planul nu va atinge obiectivul respectiv, Comitetul însărcinează autoritatea națională de rezoluție să notifice administratorului preocupările sale în acest sens și să îi solicite acestuia modificarea în mod corespunzător a planului pentru a ține cont de aceste preocupări în conformitate cu articolul 47 alineatul (6) din Directiva [BRRD]. Acest lucru se realizează de comun acord cu autoritatea competentă.

Autoritatea națională de rezoluție transmite Comitetului planul modificat. Comitetul însărcinează autoritatea națională de rezoluție să comunice administratorului, în termen de o săptămână, dacă estimează că planul modificat răspunde preocupărilor notificate sau dacă sunt necesare modificări suplimentare.

Articolul 25

Monitorizarea de către Comitet

(1) Comitetul monitorizează îndeaproape punerea în aplicare a schemei de rezoluție de către autoritățile naționale de rezoluție. În acest scop, autoritățile naționale de rezoluție:

- (a) cooperează cu Comitetul și îi oferă asistență în îndeplinirea obligației sale de monitorizare;
- (b) furnizează, la intervale regulate stabilite de Comitet, informații exacte, fiabile și complete, care ar putea fi solicitate de Comitet, cu privire la punerea în aplicare a schemei de rezoluție, la aplicarea instrumentelor de rezoluție și la exercitarea competențelor de rezoluție, inclusiv cu privire la următoarele elemente:
 - (i) activitatea și situația financiară a instituției aflate în rezoluție, a instituției-punte și a vehiculului de gestionare a activelor;
 - (ii) tratamentul de care ar fi beneficiat acționarii și creditorii în cazul în care instituția ar fi fost lichidată conform procedurii obișnuite de insolvență;
 - (iii) orice procedură judiciară în curs referitoare la lichidarea activelor unei instituții care se confruntă cu dificultăți majore, la recursul împotriva deciziei de declanșare a procedurii de rezoluție și împotriva evaluării sau referitoare la cererile de despăgubire depuse de către acționari sau creditorii;
 - (iv) numirea, destituirea sau înlocuirea evaluatorilor, a administratorilor, a contabililor, a avocaților și a altor profesioniști al căror sprijin ar putea fi necesar autorității naționale de rezoluție, precum și în ceea ce privește exercitarea atribuțiilor lor;
 - (v) orice altă chestiune care poate fi menționată de Comitet;
 - (vi) măsura și modul în care autoritățile naționale de rezoluție își exercită competențele menționate la **titlul IV** capitolul V din Directiva [BRRD];
 - (vii) viabilitatea economică, fezabilitatea și punerea în aplicare a planului de reorganizare a activității prevăzut la articolul 24 alineatul (16).

Autoritățile naționale de rezoluție transmit Comitetului un raport final privind punerea în aplicare a schemei de rezoluție.

(2) Pe baza informațiilor comunicate, Comitetul poate formula instrucțiuni pentru autoritățile naționale de rezoluție cu privire la orice aspect legat de punerea în aplicare a schemei de rezoluție și, în special, cu privire la elementele menționate la articolul 20 și la exercitarea competențelor de rezoluție.

(3) În cazul în care acest lucru este necesar în vederea atingerii obiectivelor de rezoluție, Comisia, în urma unei recomandări din partea Comitetului, își poate revizui decizia privind cadrul de rezoluție și poate adopta modificările corespunzătoare.

Articolul 26

Punerea în aplicare a deciziilor de rezoluție

(1) Autoritățile naționale de rezoluție iau măsurile necesare pentru a pune în aplicare decizia de declanșare a procedurii de rezoluție prevăzută la articolul 16 alineatul (8), în special prin exercitarea unui control asupra entităților menționate la articolul 2, prin luarea măsurilor necesare în conformitate cu articolul 64 din Directiva [BRRD] și prin asigurarea respectării garanțiilor prevăzute în Directiva [BRRD]. Autoritățile naționale de rezoluție pun în aplicare toate deciziile care le sunt adresate de către Comitet.

Joi, 6 februarie 2014

În acest scop, **sub rezerva prezentului regulament**, ele fac uz de competențele care le-au fost conferite în temeiul dreptului național privind transpunerea Directivei [BRRD] și în conformitate cu condițiile prevăzute de dreptul național. Autoritățile naționale de rezoluție furnizează Comitetului informații complete cu privire la exercitarea acestor competențe. Orice măsură pe care o iau este conformă cu decizia menționată la articolul 16 alineatul (8).

(2) În cazul în care o autoritate națională de rezoluție nu a aplicat decizia menționată la articolul 16 sau a aplicat-o într-un mod care nu permite atingerea obiectivelor rezoluției prevăzute de prezentul regulament, Comitetul are competența de a impune **direct** unei instituții aflate în rezoluție:

- (a) să transfere unei alte persoane **juridice** anumite drepturi, active sau pasive ale unei instituții aflate în rezoluție;
- (b) să solicite conversia **oricăror instrumente** de datorie care conțin o clauză contractuală privind conversia în condițiile prevăzute la articolul 18.

De asemenea, Comitetul are competența de a exercita direct orice altă competență prevăzută de Directiva [BRRD].

(3) Instituția aflată în rezoluție respectă orice decizie luată în conformitate cu alineatul (2). Aceste decizii prevalează asupra oricărei decizii adoptate anterior de autoritățile naționale cu privire la aceeași chestiune.

(4) Atunci când iau măsuri în legătură cu chestiuni care fac obiectul unei decizii luate în temeiul alineatului (2), autoritățile naționale respectă decizia respectivă.

Capitolul 4

Cooperare

Articolul 27

Obligația în materie de cooperare

(1) Comitetul informează Comisia cu privire la măsurile pe care le ia în vederea pregătirii procedurii de rezoluție. În ceea ce privește informațiile primite din partea Comitetului, membrii Comisiei și membrii personalului Comisiei sunt supuși cerinței privind secretul profesional prevăzută la articolul 79.

(2) În exercitarea responsabilităților ca le revin în temeiul prezentului regulament, Comitetul, Comisia, ■ autoritățile ■ competente și autoritățile de rezoluție cooperează îndeaproape, **îndeosebi în ceea ce privește planificarea rezoluției, intervenția timpurie și etapele rezoluției, în conformitate cu articolele 7-26. Acestea fac schimb de** toate informațiile necesare pentru exercitarea atribuțiilor lor.

■

(4) În sensul prezentului regulament, în cazul în care BCE invită **directorul executiv** al Comitetului să participe **în calitate de observator** la Consiliul de supraveghere al BCE stabilit în conformitate cu articolul 19 din *Regulamentul (UE) nr. 1024/2013*, Comitetul **poate desemna un alt reprezentant care să participe la reuniunea Consiliului de supraveghere al BCE.**

(5) În sensul prezentului regulament, Comitetul numește un reprezentant care participă la Comitetul de rezoluție al Autorității Bancare Europene stabilit în conformitate cu articolul 113 din Directiva [BRRD].

(6) Comitetul cooperează strâns cu Fondul european de stabilitate financiară (FESF), cu Mecanismul european de stabilitate (MES) și cu **orice entitate europeană similară viitoare**, în special în situația în care FESF, MES sau **orice entitate europeană similară viitoare** a acordat sau va acorda probabil asistență financiară directă sau indirectă unor entități stabilite într-un stat membru participant, îndeosebi în circumstanțele extraordinare menționate la articolul 24 alineatul (9).

(7) Comitetul și BCE încheie un memorandum de înțelegere care prezintă termenii generali ai cooperării prevăzute la alineatul (2). Memorandumul face obiectul unei revizuirii periodice și se publică în conformitate cu normele privind prelucrarea informațiilor confidențiale.

(7a) Comitetul și autoritățile de rezoluție ale statelor membre neparticipante încheie memorandumuri de înțelegere în care se descrie în termeni generali modul în care vor coopera în ceea ce privește realizarea sarcinilor ce le revin în temeiul Directivei [BRRD].

Joi, 6 februarie 2014

Fără a aduce atingere primului paragraf, Comitetul încheie un memorandum de înțelegere cu autoritatea de rezoluție a fiecărui stat membru neparticipant care găzduiește cel puțin o instituție globală de importanță sistemică, identificată ca atare în temeiul articolului 131 din Directiva 2013/36/UE.

Fiecare memorandum se revizuieste periodic și se publică în conformitate cu normele privind prelucrarea informațiilor confidențiale.

Articolul 28

Schimbul de informații în cadrul mecanismului unic de rezoluție

- (1) Atât Comitetul, cât și autoritățile naționale de rezoluție au obligația de a coopera cu bună credință și de a face schimb de informații.
- (2) Comitetul furnizează Comisiei toate informațiile relevante pentru îndeplinirea atribuțiilor sale în temeiul prezentului regulament și, după caz, al articolului 107 din TFUE.

Articolul 29

Cooperarea în cadrul mecanismului unic de rezoluție și tratamentul grupurilor

Articolul 12 alineatele (4), (5), (6) și (15) și articolele 80-83 din Directiva [BRRD] nu se aplică relațiilor dintre autoritățile naționale de rezoluție ale statelor membre participante. În schimb, se aplică dispozițiile relevante din prezentul regulament.

Articolul 30

Cooperarea cu statele membre neparticipante

În cazul unui grup care cuprinde entități constituite în state membre participante, precum și în state membre neparticipante, fără a aduce atingere prezentului regulament, Comitetul reprezintă autoritățile naționale de rezoluție din statele membre participante, în sensul cooperării cu statele membre neparticipante, în conformitate cu articolele 7, 8, 11, 12, 15, 50 și 80-83 din Directiva [BRRD].

Articolul 31

Cooperarea cu autoritățile din țări terțe

Comisia și Comitetul, în cadrul responsabilităților lor respective, au competența exclusivă de a încheia, în numele autorităților naționale de rezoluție ale statelor membre participante, acordurile de cooperare neobligatorii menționate la articolul 88 alineatul (4) din Directiva [BRRD] și le notifică în conformitate cu alineatul (6) din articolul respectiv.

Capitolul 5

Competențe de investigare

Articolul 32

Solicitări de informații

(1) În scopul exercitării atribuțiilor menționate **în prezentul regulament**, Comitetul poate solicita următoarelor persoane fizice sau juridice, fie direct, fie prin intermediul autorităților naționale de rezoluție, **recurgând pe deplin la informațiile aflate la dispoziția BCE sau a autorităților naționale competente**, să furnizeze toate informațiile necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi sunt conferite prin prezentul regulament:

- (a) entitățile menționate la articolul 2;
- (b) angajații entităților menționate la articolul 2;
- (c) părțile terțe către care entitățile menționate la articolul 2 au externalizat anumite funcții sau activități.

(2) Entitățile și **persoanele** menționate la alineatul (1) furnizează informațiile solicitate în temeiul alineatului (1). Dispozițiile privind secretul profesional nu scutesc respectivele entități și persoane de obligația de a furniza aceste informații. Furnizarea informațiilor solicitate nu se consideră o încălcare a secretului profesional.

Joi, 6 februarie 2014

(3) În cazul în care Comitetul obține informații direct de la respectivele entități și persoane, acesta pune informațiile obținute la dispoziția autorităților naționale de rezoluție în cauză.

(4) Comitetul este în măsură să obțină în permanență toate informațiile **necesare pentru exercitarea funcțiilor ce îi revin în temeiul prezentului regulament, în special informații** privind capitalul, lichiditățile, activele și pasivele oricărei instituții care intră în sfera competențelor sale de rezoluție ■ .

(5) Comitetul, autoritățile competente și autoritățile naționale de rezoluție pot întocmi un memorandum de înțelegere printr-o procedură privind schimbul de informații. **Schimbul de informații dintre Comitet, autoritățile competente și autoritățile naționale de rezoluție nu este considerat o încălcare a secretului profesional.**

(6) Autoritățile competente, inclusiv, după caz, BCE, precum și autoritățile naționale de rezoluție cooperează cu Comitetul pentru a verifica dacă sunt deja disponibile toate informațiile solicitate sau numai o parte din acestea. În cazul în care respectivele informații sunt disponibile, autoritățile competente, inclusiv, după caz, BCE, sau autoritățile naționale de rezoluție comunică aceste informații Comitetului.

Articolul 33

Investigații generale

(1) În scopul exercitării atribuțiilor menționate **în prezentul regulament** și sub rezerva oricăror alte condiții prevăzute de legislația aplicabilă a Uniunii, Comitetul poate efectua toate investigațiile necesare în legătură cu orice persoană menționată la articolul 32 alineatul (1), stabilită sau situată într-un stat membru participant.

În acest scop, Comitetul are dreptul:

- (a) de a solicita prezentarea de documente;
- (b) de a verifica evidențele și registrele persoanelor menționate la articolul 32 alineatul (1) și de a ridica copii sau extrase ale acestor evidențe și registre;
- (c) de a obține explicații scrise sau verbale de la orice persoană menționată la articolul 32 alineatul (1) sau de la reprezentanții acesteia ori de la membrii personalului său;
- (d) să intervieze orice altă persoană care consimte să fie interviată în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei investigații.

(2) Persoanele menționate la articolul 32 alineatul (1) fac obiectul investigațiilor lansate pe baza unei decizii a Comitetului.

În cazul în care o persoană obstrucționează desfășurarea investigației, autoritățile naționale de rezoluție din statul membru participant în care sunt situate sediile respective acordă, în conformitate cu legislația națională, asistența necesară, facilitând inclusiv accesul Comitetului la sediile comerciale ale persoanelor juridice menționate la articolul 32 alineatul (1), astfel încât drepturile sus-menționate să poată fi exercitate.

Articolul 34

Inspecții la fața locului

(1) În scopul exercitării atribuțiilor menționate **în prezentul Regulament** și sub rezerva altor condiții prevăzute de legislația aplicabilă a Uniunii, Comitetul poate să efectueze, cu condiția să informeze în prealabil autoritățile naționale de rezoluție **și autoritățile competente** în cauză, toate inspecțiile necesare la fața locului, la sediile comerciale ale persoanelor juridice menționate la articolul 32 alineatul (1). **De asemenea, înainte de a exercita competențele menționate la articolul 11, Comitetul se consultă cu autoritatea competentă.** Atunci când desfășurarea corespunzătoare și eficiența inspecției impun acest lucru, Comitetul poate efectua inspecția la fața locului fără să anunțe în prealabil persoanele juridice respective.

(2) Funcționarii și celelalte persoane autorizate de Comitet să efectueze o inspecție la fața locului pot intra în orice sediu și pe orice teren comercial al persoanelor juridice care fac obiectul unei decizii de investigare adoptate de Comitet în temeiul **articolului 33 alineatul (2)** și dețin toate competențele prevăzute la **articolul 33 alineatul (1)**.

Joi, 6 februarie 2014

(3) Persoanele juridice menționate la articolul 32 alineatul (1) fac obiectul investigațiilor la fața locului pe baza unei decizii a Comitetului.

(4) Funcționarii și celelalte persoane care îi însoțesc, autorizate sau numite de către autoritățile naționale de rezoluție din statele membre în care urmează să se desfășoare inspecția, asistă în mod activ, sub supravegherea și coordonarea Comitetului, funcționarii și celelalte persoane autorizate de către Comitet. În acest scop, aceștia dispun de competențele prevăzute la alineatul (2). Funcționarii autorităților naționale de rezoluție din statele membre participante în cauză au, de asemenea, dreptul de a participa la inspecțiile la fața locului.

(5) În cazul în care funcționarii și celelalte persoane autorizate sau numite de Comitet, care îi însoțesc, constată că o persoană se opune inspecției dispuse în temeiul alineatului (1), autoritățile naționale de rezoluție din statele membre participante în cauză le acordă asistența necesară în conformitate cu dreptul național. În măsura în care acest lucru este necesar pentru desfășurarea inspecției, această asistență cuprinde sigilarea sediilor comerciale, a registrelor sau a evidențelor. În cazul în care autoritățile naționale de rezoluție în cauză nu dispun de această competență, ele fac uz de competențele lor pentru a solicita asistența necesară altor autorități naționale ■ .

Articolul 35

Autorizarea de către o autoritate judiciară

(1) În cazul în care inspecțiile la fața locului prevăzute la articolul 34 alineatele (1) și (2) sau asistența prevăzută la articolul 34 alineatul (5) necesită o autorizație din partea unei autorități judiciare în conformitate cu normele naționale, se solicită o astfel de autorizație.

(2) În cazul în care se solicită autorizația menționată la alineatul (1), autoritatea judiciară națională verifică **prompt și fără întârziere** autenticitatea deciziei Comitetului și se asigură că măsurile coercitive preconizate nu sunt nici arbitrare, nici excesive în raport cu obiectul inspecției. Cu ocazia verificării proporționalității măsurilor coercitive, autoritatea judiciară națională poate solicita Comitetului explicații detaliate, în special în ceea ce privește motivele pentru care Comitetul suspectează că a avut loc o încălcare a actelor menționate la articolul 26, precum și în ceea ce privește gravitatea respectivei încălcări și natura implicării persoanei care face obiectul măsurilor coercitive. Cu toate acestea, autoritatea judiciară națională nu reexaminează necesitatea efectuării inspecției și nici nu solicită să i se furnizeze informațiile conținute în dosarul Comitetului. Curtea de Justiție a Uniunii Europene este singurul organism care poate verifica legalitatea deciziei Comitetului.

Capitolul 6

Sancțiuni

Articolul 36

Competența de a aplica sancțiuni administrative

(1) În cazul în care Comitetul constată că o entitate menționată la articolul 2 a săvârșit, cu intenție sau din neglijență, una dintre încălcările menționate la alineatul (2), acesta însărcinează autoritatea națională de rezoluție în cauză să aplice o **sancțiune administrativă** respectivei entități menționate la articolul 2, în conformitate cu Directiva [BRRD].

O încălcare comisă de o astfel de entitate este considerată ca fiind comisă cu intenție dacă există circumstanțe obiective care demonstrează faptul că entitatea sau cadrele sale superioare de conducere au acționat în mod deliberat pentru a comite încălcarea respectivă.

(2) Se pot impune **sancțiuni administrative** entităților menționate la articolul 2 pentru următoarele încălcări:

(a) dacă nu furnizează informațiile solicitate în conformitate cu articolul 32;

(b) dacă nu se supun unei investigații generale în conformitate cu articolul 33 sau unei inspecții la fața locului **în conformitate cu articolul 34**;

(c) dacă nu contribuie la fond în conformitate cu articolul 66 sau 67;

(d) dacă nu respectă o decizie care le este adresată de către Comitet în temeiul **articolului 26**.

Joi, 6 februarie 2014

(3) Autoritățile naționale de rezoluție fac publice **sancțiunile administrative** impuse în temeiul alineatului (1). În cazul în care publicarea acestora ar cauza un prejudiciu disproporționat părților implicate, autoritățile naționale de rezoluție publică sancțiunea fără să dezvăluie identitatea părților.

(4) Pentru a stabili practici de punere în aplicare coerente, eficiente și eficace, precum și pentru a garanta aplicarea comună, uniformă și coerentă a prezentului regulament, Comitetul emite orientări adresate autorităților naționale de rezoluție cu privire la aplicarea de **sancțiuni administrative** și de penalități cu titlu cominatoriu.

Articolul 37

Penalități cu titlu cominatoriu

(1) Comitetul însărcinează autoritatea națională de rezoluție în cauză să impună o penalitate cu titlu cominatoriu entităților menționate la articolul 2 pentru a constrânge:

- (a) o entitate menționată la articolul 2 să se conformeze unei decizii adoptate în temeiul articolului 32;
- (b) o persoană menționată la articolul 32 alineatul (1) să furnizeze informații complete, care au fost solicitate printr-o decizie adoptată în temeiul articolului respectiv;
- (c) o persoană menționată la articolul 33 alineatul (1) să se supună unei investigații și, în special, să prezinte evidențe, date și proceduri complete sau orice alte materiale solicitate, să completeze și să rectifice alte informații furnizate în cadrul unei investigații lansate prin intermediul unei decizii adoptate în temeiul articolului respectiv;
- (d) o persoană menționată la articolul 34 alineatul (1) să se supună unei inspecții la fața locului, impusă prin intermediul unei decizii adoptate în temeiul articolului respectiv.

(2) Penalitățile cu titlu cominatoriu trebuie să fie eficace și proporționale. Penalitățile cu titlu cominatoriu se aplică zilnic până când **entitatea menționată la articolul 2** sau persoana în cauză respectă deciziile relevante menționate la alineatul (1) literele (a)-(d).

(3) Penalitățile cu titlu cominatoriu pot fi impuse pentru o perioadă de maximum șase luni.

PARTEA a III-a

CADRUL INSTITUȚIONAL

TITLUL I

COMITETUL

Articolul 38

Statut juridic

(1) Se instituie Comitetul unic de rezoluție. Comitetul este o agenție a Uniunii Europene cu o structură specifică adaptată sarcinilor sale. Comitetul are personalitate juridică.

(2) În fiecare stat membru, Comitetul are cea mai largă capacitate juridică acordată persoanelor juridice în temeiul dreptului național. În special, Comitetul poate să dobândească sau să înstrăineze bunuri mobile și imobile și se poate constitui ca parte în acțiuni în justiție.

(3) Comitetul este reprezentat de directorul său executiv.

Articolul 39

Componență

(1) Comitetul are următoarea componență:

- (a) directorul executiv **cu drept de vot**;
- (b) directorul executiv adjunct **cu drept de vot**;
- (c) un membru numit de Comisie, **cu drept de vot**;
- (d) un membru numit de BCE, **cu drept de vot**;

Joi, 6 februarie 2014

(e) un membru numit de fiecare stat membru participant, care reprezintă autoritatea națională de rezoluție, **cu drept de vot în conformitate cu articolele 48 și 51;**

(ea) un membru numit de ABE, care participă în calitate de observator, fără drept de vot.

(2) Durata mandatului directorului executiv, al directorului executiv adjunct și al membrilor Comitetului numiți de Comisie și de BCE este de cinci ani. Sub rezerva **articolului 52 alineatul (6)**, mandatul respectiv nu poate fi reînnoit.

(3) Structura administrativă și de gestionare a Comitetului cuprinde:

(a) o sesiune plenară a Comitetului, care îndeplinește sarcinile prevăzute la **articolul 46;**

(b) o sesiune executivă a Comitetului, care îndeplinește sarcinile prevăzute la **articolul 50;**

(c) un director executiv, care îndeplinește sarcinile prevăzute la **articolul 52.**

Articolul 40

Conformitatea cu dreptul Uniunii

Comitetul acționează în conformitate cu dreptul Uniunii, în special cu deciziile Comisiei în temeiul prezentului regulament.

Articolul 41

Răspundere

(1) Comitetul răspunde în fața Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, în conformitate cu alineatele (2)-(8).

(2) În fiecare an, Comitetul prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi Europene un raport privind îndeplinirea sarcinilor care îi sunt atribuite prin prezentul regulament. **Sub rezerva cerințelor privind secretul profesional, acest raport se publică pe site-ul de internet al Comitetului.**

(3) Directorul executiv prezintă raportul respectiv în mod public Parlamentului European și Consiliului.

(4) La cererea Parlamentului European, directorul executiv este audiat de comisiile competente ale acestuia cu privire la îndeplinirea sarcinilor care îi revin în materie de rezoluție. **Audierile au loc cel puțin o dată pe an.**

(4a) La cererea Parlamentului European, directorul executiv adjunct este audiat de comisiile competente ale acestuia cu privire la îndeplinirea sarcinilor care îi revin în materie de rezoluție.

(5) La cererea Consiliului, directorul executiv poate să fie audiat de către acesta cu privire la îndeplinirea sarcinilor care îi revin în materie de rezoluție.

(6) Comitetul răspunde oral sau în scris la întrebările adresate de Parlamentul European sau de Consiliu, în conformitate cu propriile sale proceduri **și cât mai rapid cu putință, dar nu mai târziu de cinci săptămâni de la transmitere.**

(7) La cerere, directorul executiv poartă discuții confidențiale neconsemnate în scris, în spatele ușilor închise, cu președintele și vicepreședintele comisiei competente a Parlamentului European, în cazul în care discuțiile respective sunt necesare pentru exercitarea competențelor Parlamentului European în temeiul tratatului. Se încheie un acord între Parlamentul European și Comitet cu privire la modalitățile detaliate de organizare a discuțiilor respective, în vederea asigurării deplinei confidențialități, în conformitate cu obligațiile de confidențialitate impuse **Comitetului de prezentul regulament și de articolul 76 din Directiva [BRRD], care acționează ca autoritate națională de rezoluție în conformitate cu articolul 5 din prezentul regulament.**

(8) Conform dispozițiilor TFUE, Comitetul cooperează cu Parlamentul pe durata oricăror investigații efectuate de acesta. Comitetul și Parlamentul European încheie, **până la 1 martie 2015**, acorduri corespunzătoare privind modalitățile practice de exercitare a răspunderii democratice și a supravegherii în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor atribuite Comitetului prin prezentul regulament. Acordurile respective vizează, inter alia, accesul la informații, cooperarea în ceea ce privește investigațiile și furnizarea de informații privind procedura de selecție a directorului executiv **și a directorului executiv adjunct. Acordurile în cauză au un domeniu de aplicare similar cu cel al Acordului interinstituțional (AII) încheiat între Parlamentul European și BCE în temeiul articolului 20 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013.**

Joi, 6 februarie 2014

Aceste acorduri includ un acord între Comitet și Parlamentul European privind principiile și procedurile de clasificare, transmitere către Parlament și publicare cu întârziere a informațiilor confidențiale, altele decât cele vizate de AII încheiat în temeiul articolului 20 alineatul 9 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013.

Articolul 42

Parlamentele naționale

(-1) Atunci când prezintă raportul prevăzut la articolul 41 alineatul (2), Comitetul transmite simultan raportul respectiv direct parlamentelor naționale ale statelor membre participante.

Parlamentele naționale pot adresa Comitetului observații motivate cu privire la raportul respectiv.

(1) Datorită sarcinilor specifice ale Comitetului, Parlamentele naționale ale statelor membre participante, prin intermediul propriilor lor proceduri, pot solicita Comitetului să răspundă în scris la eventualele observații sau întrebări pe care le adresează acestuia cu privire la funcțiile îndeplinite în temeiul prezentului regulament.

(2) Parlamentul național al unui stat membru participant îl poate invita pe directorul executiv să participe, alături de un reprezentant al autorității naționale de rezoluție, la un schimb de opinii privind rezoluția **entităților menționate la articolul 2** din statul membru respectiv.

(3) Prezentul regulament nu aduce atingere răspunderii autorităților naționale de rezoluție în fața Parlamentelor naționale, în conformitate cu dreptul național, în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor care nu sunt atribuite Comitetului sau Comisiei prin prezentul regulament.

Articolul 43

Independență

(1) În îndeplinirea sarcinilor care îi sunt atribuite prin prezentul regulament, Comitetul și autoritățile naționale de rezoluție acționează în mod independent și în interesul general.

(2) Membrii Comitetului menționați la **articolul 39 alineatul (2)** acționează în mod independent și obiectiv în interesul Uniunii în ansamblul său, nu solicită și nu primesc instrucțiuni din partea instituțiilor sau a organismelor Uniunii, din partea oricărui guvern al unui stat membru sau din partea oricărui alt organism public sau privat.

Articolul 43a

Principii generale aplicabile Comitetului

Comitetul este supus următoarelor principii:

- (a) acționează independent, în conformitate cu articolul 43;**
- (b) membrii săi au competențele profesionale necesare în materie de restructurare și de insolvență a băncilor;**
- (c) are capacitatea de a trata grupuri bancare de dimensiuni mari;**
- (d) are capacitatea de a acționa rapid și imparțial;**
- (e) se asigură că sunt luate în considerare în mod corespunzător stabilitatea financiară națională, stabilitatea financiară a Uniunii și a pieței interne; și**
- (f) este răspunzător în fața Parlamentului European și a Consiliului, în conformitate cu articolul 41.**

Articolul 44

Sediu

Comitetul are sediul la Bruxelles, în Belgia.

Joi, 6 februarie 2014

TITLUL II
SESIUNEA PLENARĂ A COMITETULUI

Articolul 45

Participarea la sesiunile plenare

Toți membrii Comitetului participă la sesiunile plenare ale acestuia.

Articolul 46

Sarcini

- (1) În cadrul sesiunii sale plenare, Comitetul:
- (a) adoptă, până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, programul său anual de lucru pentru anul următor ■, pe baza unui proiect înaintat de directorul executiv, și îl transmite spre informare Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și BCE; **punerea în aplicare a programului de lucru este monitorizată și controlată de Comitet în cadrul sesiunii sale plenare;**
 - (b) adoptă, **monitorizează și verifică** bugetul său anual, în conformitate cu **articolul 58 alineatul (2)**;
 - (ba) emite avize și recomandări privind proiectul de raport al directorului executiv menționat la articolul 52 alineatul (2) litera (g);**
 - (c) decide cu privire la împrumuturile pe bază de voluntariat între mecanismele de finanțare, în conformitate cu articolul 68, la mutualizarea mecanismelor naționale de finanțare, în conformitate cu articolul 72, și la împrumuturile către sisteme de garantare a depozitelor, în conformitate cu **articolul 73 alineatul (4)**;
 - (d) adoptă **raportul** anual de activitate privind activitățile sale prevăzut la **articolul 41, care trebuie să prezinte** explicații detaliate privind execuția bugetului;
 - (e) adoptă normele financiare care i se aplică în conformitate cu articolul 61;
 - (f) adoptă o strategie antifraudă, proporțională cu riscurile de fraudă, ținând seama de costurile și beneficiile măsurilor care urmează să fie puse în aplicare;
 - (g) adoptă norme de prevenire și gestionare a conflictelor de interese în cazul membrilor săi;
 - (h) adoptă regulamentul său de procedură;
 - (i) în conformitate cu alineatul (2), exercită, în ceea ce privește personalul său, competențele de autoritate împuternicită să facă numiri, atribuite prin Statutul funcționarilor, și competențele de autoritate abilitată să încheie contracte de muncă, atribuite prin Regimul aplicabil celorlalți agenți („competențele de autoritate împuternicită să facă numiri”);
 - (j) adoptă normele corespunzătoare de punere în aplicare a Statului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor;
 - (k) numește un contabil, care face obiectul Statutului funcționarilor și al Regimului aplicabil celorlalți agenți și care este independent din punct de vedere funcțional în îndeplinirea îndatoririlor sale;
 - (l) asigură luarea măsurilor adecvate în urma constărilor și a recomandărilor rezultate din rapoartele și evaluările de audit interne sau externe, precum și din investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF);
 - (m) ia toate deciziile privind instituirea structurilor sale interne și, dacă este necesar, privind modificarea acestora.

(2) În cadrul sesiunii sale plenare, Comitetul adoptă, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor, o decizie întemeiată pe articolul 2 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și pe articolul 6 din Regimul aplicabil celorlalți agenți prin care delegă directorului executiv competențele relevante de autoritate împuternicită să facă numiri și definește condițiile în care această delegare de competențe poate fi suspendată. Directorul executiv este autorizat să subdelege aceste competențe.

Joi, 6 februarie 2014

În cazul în care anumite circumstanțe excepționale impun acest lucru, Comitetul reunit în sesiune plenară poate, printr-o decizie, să suspende temporar delegarea competențelor de autoritate împuternicită să facă numiri către directorul executiv și subdelegarea competențelor de către directorul executiv și să le exercite el însuși sau să le delege unuia dintre membrii săi sau unui membru al personalului, altul decât directorul executiv.

Articolul 47

Reuniunea sesiunii plenare a Comitetului

- (1) Directorul executiv convoacă reuniunile sesiunii plenare a Comitetului.
- (2) Comitetul se reunește în sesiune plenară în cel puțin două ședințe ordinare pe an. În plus, acesta se reunește la inițiativa directorului executiv, la cererea Comisiei sau la cererea a cel puțin o treime dintre membrii săi.
- (3) În cadrul sesiunii sale plenare, Comitetul poate să invite observatori la reuniunile sale, pe o bază ad-hoc. **În special, Comitetul poate invita, la cerere, un reprezentant al MES să participe în calitate de observator.**
- (4) Comitetul asigură secretariatul sesiunii sale plenare.

Articolul 48

Procesul decizional

- (1) În cadrul sesiunii sale plenare, Comitetul adoptă decizii cu majoritatea simplă a membrilor săi **menționați la articolul 39 alineatul (1) literele (a)-(e)**. Cu toate acestea, deciziile menționate la **articolul 46 alineatul (1) litera (c)** se iau cu o majoritate de două treimi a membrilor **respectivi**.
- (2) Directorul executiv participă la vot.
- (3) Comitetul își adoptă propriul regulament de procedură și îl face public. Regulamentul de procedură prevede modalități mai detaliate de vot, în special condițiile în care un membru poate acționa în numele unui alt membru și, inclusiv, dacă este cazul, norme în materie de cvorum.

TITLUL III

SESIUNEA EXECUTIVĂ A COMITETULUI

Articolul 49

Participarea la sesiunile executive

- (1) **■** Membrii Comitetului menționați la **articolul 39** alineatul (1) literele (a)-(d) participă la sesiunile executive ale acestuia.
- (2) Atunci când deliberează cu privire la o entitate menționată la articolul 2 sau la un grup de entități cu sediul doar într-un singur stat membru participant, membrul numit de statul membru respectiv participă, de asemenea, la deliberări și la procesul decizional în conformitate cu **articolul 51 alineatul (1)**.
- (3) Atunci când deliberează cu privire la un grup transfrontalier, membrul numit de statul membru în care își are sediul autoritatea de rezoluție a grupului, precum și membrii numiți de statele membre în care este stabilită o filială sau o entitate care face obiectul supravegherii consolidate participă, **de asemenea**, la deliberări și la procesul decizional în conformitate cu **articolul 51 alineatul (2)**.

(3a) Membrii Comitetului menționați la articolul 39 alineatul (1) literele (a)-(d) se asigură că deciziile și măsurile de rezoluție, în special în ceea ce privește utilizarea fondului, luate în cadrul diverselor componente ale sesiunilor executive ale Comitetului sunt coerente, adecvate și proporționale.

Articolul 50

Sarcini

- (1) În cadrul sesiunii sale plenare, Comitetul este asistat de o sesiune executivă.

Joi, 6 februarie 2014

- (2) În cadrul sesiunii sale executive, Comitetul:
- (a) pregătește **toate** deciziile care urmează să fie adoptate de Comitet în cadrul sesiunii sale plenare;
 - (b) ia toate deciziile în vederea punerii în aplicare a prezentului regulament.
- (2a) În sesiunea executivă, sarcinile Comitetului,, astfel cum se menționează la alineatul (2),, includ:
- (-i) **elaborarea, evaluarea și aprobarea planurilor de rezoluție în conformitate cu articolele 7-9;**
 - (-ia) **stabilirea cerințelor minime privind fondurile proprii și pasivele eligibile pe care trebuie să le mențină instituțiile și societățile-mamă în conformitate cu articolul 10;**
- (i) transmiterea către Comisie, cât mai rapid posibil, a **unui proiect de decizie în conformitate cu articolul 16, însoțit de toate informațiile** relevante, care să îi permită acestuia să evalueze și să ia o decizie motivată în temeiul articolului 16 alineatul (6);
 - (ii) luarea de decizii privind partea a II-a din bugetul Comitetului care este alocată fondului.
- (3) Atunci când este necesar, din motive de urgență, Comitetul reunit în sesiune executivă poate lua anumite decizii provizorii în numele Comitetului reunit în sesiune plenară, în special în ceea ce privește aspecte legate de gestionarea administrativă, inclusiv aspecte bugetare.
- (4) Comitetul se reunește în sesiune executivă la inițiativa directorului executiv sau la cererea **oricăruia dintre membrii** săi.
- (5) Comitetul reunit în sesiune plenară stabilește regulamentul de procedură aferent sesiunii sale executive.

Articolul 51

Procesul decizional

- (1) Atunci când deliberează cu privire la o entitate individuală sau un grup cu sediul doar într-un singur stat membru participant, Comitetul, ■ în cadrul sesiunilor sale executive, **încearcă să hotărască prin consens. În lipsa unui consens, Comitetul hotărăște** cu majoritatea simplă a membrilor **cu drept de vot menționați la articolul 39 alineatul (1) literele (a)-(d) și a membrilor** participanți **menționați la articolul 49 alineatul (2)**. În caz de egalitate a numărului de voturi, directorul executiv are votul decisiv.
- (2) Atunci când deliberează cu privire la un grup transfrontalier, Comitetul, ■ în cadrul sesiunilor sale executive, **încearcă să hotărască prin consens. În lipsa unui consens, Comitetul hotărăște** cu majoritatea simplă a membrilor **cu drept de vot menționați la articolul 39 alineatul (1) literele (a)-(d) și a membrilor** participanți **menționați la articolul 49 alineatul (3)**. Membrii **Comitetului** menționați la **articolul 39 alineatul (1) literele (a)-(d)** și membrul numit de statul membru în care își are sediul autoritatea de rezoluție a grupului au fiecare câte un vot. **Autoritatea națională de rezoluție din fiecare stat membru participant în care este stabilită o filială sau o entitate care face obiectul supravegherii consolidate** au fiecare un drept de vot egal cu valoarea raportului dintre un vot și numărul **lor**. În caz de egalitate a numărului de voturi, directorul executiv are votul decisiv.

■

- (3) În cadrul sesiunii sale executive, Comitetul adoptă și face publice normele de procedură aferente acesteia.

Reuniunile Comitetului în sesiune executivă sunt convocate de directorul executiv din proprie inițiativă sau la cererea **oricăruia dintre membrii săi** și sunt prezidate de directorul executiv. **În cadrul sesiunii sale executive**, Comitetul poate să invite observatori la **reuniunile** sale ■, pe o bază ad-hoc. **În special, Comitetul poate invita, la cerere, un reprezentant al MES să participe în calitate de observator.**

Joi, 6 februarie 2014

TITLUL IV
DIRECTORUL EXECUTIV ȘI DIRECTORUL EXECUTIV ADJUNCT

Articolul 52

Numire și sarcini

- (1) Comitetul este condus de un director executiv cu normă întreagă care nu are nicio funcție la nivel național.
- (2) Directorul executiv răspunde de:
 - (a) pregătirea lucrărilor Comitetului, în cadrul sesiunilor sale plenare și executive, precum și de convocarea și prezidarea reuniunilor sale;
 - (b) toate aspectele legate de personal;
 - (c) activitățile administrative curente;
 - (d) execuția bugetului Comitetului, în conformitate cu **articolul 58 alineatul (3)**;
 - (e) gestionarea Comitetului;
 - (f) punerea în aplicare a programului anual de lucru al Comitetului;
 - (g) **pregătirea**, în fiecare an, **a unui** proiect de raport care conține o secțiune privind activitățile de rezoluție ale Comitetului și o secțiune privind aspectele financiare și administrative.
- (3) Directorul executiv este asistat de un director executiv adjunct.

Directorul executiv adjunct îndeplinește funcțiile directorului executiv în absența acestuia.

- (4) Directorul executiv și directorul executiv adjunct sunt numiți pe baza meritelor, a aptitudinilor, a cunoștințelor lor cu privire la aspecte bancare și financiare, precum și a experienței relevante în domeniul supravegherii și al reglementării financiare.

Directorul executiv și directorul executiv adjunct sunt selectați în urma unei proceduri de selecție deschise, care respectă principiul echilibrului de gen, cu privire la care Parlamentul European și Consiliul sunt informați în mod corespunzător.

- (5) **Comisia furnizează comisiei competente a Parlamentului European lista candidaților finaliști pentru posturile de director executiv și director executiv adjunct.**

Comisia prezintă Parlamentului European spre aprobare propunerea de numire a directorului executiv și a directorului executiv adjunct. În urma aprobării propunerii respective, Consiliul adoptă o decizie de punere în aplicare prin care numește directorul executiv și directorul executiv adjunct ■ .

- (6) Prin derogare de la **articolul 39 alineatul (2)**, mandatul primului director executiv adjunct numit după intrarea în vigoare a prezentului regulament este de trei ani; acest mandat poate fi reînnoit o singură dată, pentru o perioadă de cinci ani. Directorul executiv și directorul executiv adjunct rămân în funcție până la numirea succesorilor lor.
- (7) ■ Directorul executiv adjunct al cărui mandat a fost prelungit nu mai poate să participe la altă procedură de selecție pentru același post, la încheierea întregii perioade.
- (8) În cazul în care directorul executiv sau directorul executiv adjunct nu mai întrunesc condițiile necesare pentru îndeplinirea îndatoririlor lor sau în cazul în care au comis o abatere gravă, Consiliul poate, la propunerea Comisiei și după **aprobarea acesteia de către Parlamentul European, să adopte o decizie de punere în aplicare pentru a-l demite** pe directorul executiv sau pe directorul executiv adjunct.

În acest scop, Parlamentul European sau Consiliul pot informa Comisia cu privire la faptul că, în opinia lor, sunt îndeplinite condițiile pentru demiterea din funcție a directorului executiv sau a directorului executiv adjunct, iar Comisia răspunde la această informare.

Joi, 6 februarie 2014

Articolul 53

Independență

(1) Directorul executiv și directorul executiv adjunct își exercită atribuțiile în conformitate cu deciziile Comisiei și ale Comitetului.

Atunci când participă la deliberări și la procesul decizional din cadrul Comitetului, directorul executiv și directorul executiv adjunct nu solicită și nu primesc instrucțiuni din partea instituțiilor sau a organismelor Uniunii, ci își exprimă propriile opinii și votează în mod independent. În cadrul acestor deliberări și procese decizionale, directorul executiv adjunct nu se află sub autoritatea directorului executiv.

(2) Nici statele membre, nici orice alt organism public sau privat nu încearcă să îi influențeze pe directorul executiv și pe directorul executiv adjunct în îndeplinirea sarcinilor care le revin.

(3) În conformitate cu Statutul funcționarilor menționat la articolul 78 alineatul (6), directorul executiv și directorul executiv adjunct, după părăsirea funcției, au în continuare obligația de a da dovadă de integritate și discreție în ceea ce privește acceptarea anumitor poziții sau avantaje.

TITLUL V

DISPOZIȚII FINANCIARE

Capitolul 1

Dispoziții generale

Articolul 54

Resurse

Comitetul este responsabil de alocarea resurselor financiare și umane necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care îi sunt atribuite prin prezentul regulament.

Articolul 55

Buget

(1) Toate veniturile și cheltuielile Comitetului fac obiectul unor estimări pentru fiecare exercițiu bugetar, care corespunde anului calendaristic, și sunt înscrise în bugetul acestuia.

(2) Bugetul Comitetului este echilibrat în ceea ce privește veniturile și cheltuielile.

(3) Bugetul cuprinde două părți: partea I este destinată administrării Comitetului, iar partea a II-a este alocată fondului.

Articolul 56

Partea I din buget alocată administrării Comitetului

(1) Veniturile înscrise în partea I din buget constau în contribuțiile anuale necesare pentru acoperirea cheltuielilor administrative **anuale estimate** în conformitate cu articolul 62 alineatul (1) litera (a).

(2) Cheltuielile înscrise în partea I din buget includ cel puțin cheltuielile cu personalul, remunerațiile, cheltuielile administrative, cheltuielile de infrastructură, cheltuielile de formare profesională și cheltuielile operaționale.

Articolul 57

Partea a II-a din buget alocată fondului

(1) Veniturile din partea a II-a din buget sunt formate, în mod concret, din următoarele elemente:

- (a) contribuțiile plătite de instituții stabilite în statele membre participante în conformitate cu articolul 62, cu excepția contribuțiilor anuale menționate la articolul 62 alineatul (1) litera (a);
- (b) împrumuturile primite de la alte mecanisme de finanțare a rezoluției din statele membre neparticipante, în conformitate cu articolul 68 alineatul (1);

Joi, 6 februarie 2014

- (c) împrumuturile primite de la instituții financiare sau de la alte părți terțe, în conformitate cu articolul 69, **inclusiv cele primite în cadrul mecanismului de acordare de împrumuturi menționat la respectivul articol;**
 - (d) veniturile obținute de pe urma investițiilor efectuate cu sumele deținute de fond, în conformitate cu articolul 70.
- (2) Cheltuielile înscrise în partea a II-a din buget sunt formate din următoarele elemente:
- (a) cheltuielile efectuate în scopurile prevăzute la articolul 71;
 - (b) investițiile în conformitate cu articolul 70;
 - (c) dobânzile plătite pentru împrumuturile primite de la alte mecanisme de finanțare a rezoluției în statele membre neparticipante, în conformitate cu articolul 68 alineatul (1);
 - (d) dobânzile plătite pentru împrumuturile primite de la instituții financiare sau de la alte părți terțe în conformitate cu articolul 69, **inclusiv cele primite în cadrul mecanismului de acordare de împrumuturi menționat la respectivul articol.**

Articolul 58

Întocmirea și execuția bugetului

- (1) Până la data de 15 februarie a fiecărui an, directorul executiv întocmește o estimare a veniturilor și cheltuielilor Comitetului pentru exercițiul financiar următor și o trimite spre aprobare Comitetului reunit în sesiune plenară, până cel târziu la data de 31 martie a fiecărui an.
- (2) Bugetul Comitetului se adoptă în sesiune plenară a acestuia pe baza situației estimărilor. Dacă este necesar, acesta se ajustează în consecință **în urma monitorizării și controlului efectuate de Comitet în cadrul sesiunii sale plenare.**
- (3) Directorul executiv execută bugetul Comitetului.

Articolul 59

Audit și control

- (1) În cadrul Comitetului se instituie o funcție de audit intern care trebuie exercitată în conformitate cu standardele internaționale relevante. Auditorul intern, numit de Comitet, răspunde în fața acestuia de verificarea bunei funcționări a sistemelor și a procedurilor de execuție a bugetului Comitetului.
- (2) Auditorul intern consiliază Comitetul în domeniul gestionării riscurilor, emițând avize independente privind calitatea sistemelor de gestiune și control și recomandări care vizează îmbunătățirea condițiilor de punere în aplicare a operațiunilor și promovarea bunei gestiuni financiare.
- (3) Responsabilitatea instituirii unor sisteme și proceduri de control intern adaptate executării sarcinilor sale revine Comitetului.

Articolul 60

Prezentarea conturilor și descărcarea de gestiune

- (1) Directorul executiv acționează în calitate de ordonator de credite.
- (2) Până la data de 1 martie a exercițiului financiar următor, contabilul Comitetului trimite conturile provizorii **Comitetului.**
- (3) Până la data de 31 martie a fiecărui an, Comitetul, reunit în sesiune executivă, transmite Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi conturile provizorii ale Comitetului pentru exercițiul financiar precedent.
- (4) La primirea observațiilor Curții de Conturi privind conturile provizorii ale Comitetului, directorul executiv întocmește pe propria sa răspundere conturile definitive și le trimite spre aprobare Comitetului reunit în sesiune plenară.
- (5) Până la data de 1 iulie a anului ulterior încheierii fiecărui exercițiu financiar, directorul executiv trimite conturile definitive Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi.

Joi, 6 februarie 2014

- (6) Directorul executiv răspunde la observațiile Curții de Conturi până la data de **1 iulie**.
- (7) Conturile definitive se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene până la data de 15 noiembrie a exercițiului financiar următor.
- (8) În cadrul sesiunii sale plenare, Comitetul acordă directorului executiv descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului.
- (9) Directorul executiv prezintă Parlamentului European, la cererea acestuia, orice informație necesară în ceea ce privește conturile Comitetului.
- (9a) În urma examinării conturilor definitive întocmite de Comitet în conformitate cu prezentul articol, Curtea de Conturi elaborează un raport privind constatările sale și prezintă raportul Parlamentului European și Consiliului până la 1 decembrie după fiecare exercițiu financiar.**
- (9b) Curtea de Conturi raportează în special cu privire la:**
- (a) economia, eficiența și eficacitatea cu care au fost utilizate fondurile (inclusiv cele provenind din fond);**
- (b) toate datoriile contingente (ale Comitetului, ale Comisiei sau ale altcuiva) rezultate în urma îndeplinirii de către Comisie și de către Comitet a atribuțiilor ce le revin în temeiul prezentului regulament.**

Articolul 61

Norme financiare

După consultarea Curții de Conturi a Uniunii și a Comisiei, Comitetul adoptă dispoziții financiare interne care prevăd, în special, procedura de întocmire și execuție a bugetului său.

În măsura în care sunt compatibile cu natura specială a Comitetului, dispozițiile financiare se bazează pe regulamentul financiar-cadru adoptat pentru organismele instituite în temeiul TFUE în conformitate cu articolul 208 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾.

Articolul 62

Contribuții

- (1) Entitățile menționate la articolul 2 contribuie la bugetul Comitetului în conformitate cu prezentul regulament și cu actele delegate privind contribuțiile adoptate în temeiul alineatului (5). Contribuțiile cuprind următoarele:
- (a) contribuțiile anuale necesare pentru acoperirea cheltuielilor administrative;
- (b) contribuțiile anuale ex ante necesare pentru atingerea nivelului-țintă de finanțare a fondului menționat la articolul 65, calculate în conformitate cu articolul 66;
- (c) contribuțiile ex post extraordinare, calculate în conformitate cu articolul 67.
- (2) Cuantumul contribuțiilor se stabilește la un nivel care să garanteze că veniturile corespunzătoare sunt, în principiu, suficiente pentru ca bugetul Comitetului să fie echilibrat în fiecare an și pentru ca fondul să își poată îndeplini misiunile.
- (3) Comitetul stabilește, **după consultarea autorității competente și** în conformitate cu actele delegate menționate la alineatul (5), contribuțiile datorate de fiecare entitate menționată la articolul 2 printr-o decizie adresată entității în cauză. Comitetul aplică norme procedurale, de raportare și de alt tip menite să asigure achitarea integrală și la timp a contribuțiilor.
- (4) Sumele percepute în conformitate cu alineatele (1), (2), (3) se utilizează exclusiv în scopurile prevăzute de prezentul regulament.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

Joi, 6 februarie 2014

- (5) În conformitate cu articolul 82, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate privind contribuțiile pentru:
- (a) a stabili tipul și destinația contribuțiilor, modul în care se calculează cuantumul contribuțiilor, modalitatea de plată a contribuțiilor;
 - (b) a preciza normele în materie de înregistrare, contabilitate, raportare și de alt tip prevăzute la alineatul (3) necesare pentru a se asigura achitarea integrală și la timp a contribuțiilor;
 - (c) a stabili sistemul de contribuții pentru instituțiile care au fost autorizate să funcționeze după ce fondul și-a atins nivelul-tintă;
 - (d) a stabili contribuțiile anuale necesare pentru acoperirea cheltuielilor administrative ale Comitetului înainte ca acesta să devină pe deplin operațional.

Articolul 63

Măsuri antifraudă

- (1) Pentru a facilita combaterea fraudei, a corupției și a oricărei alte activități ilegale în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1073/1999, în termen de șase luni de la data la care devine operațional, Comitetul aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 privind investigațiile interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și adoptă dispozițiile corespunzătoare aplicabile întregului său personal, folosind modelul prevăzut în anexa la acordul respectiv.
- (2) Curtea de Conturi Europeană are competența de a efectua audituri, pe bază de documente și la fața locului, cu privire la toți beneficiarii, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri ■ din partea Comitetului.
- (3) OLAF poate efectua investigații, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, în scopul de a stabili dacă s-a comis o fraudă, un act de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un contract finanțat de Comitet, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 și de Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96.

Capitolul 2

Fondul unic de rezoluție bancară

SECȚIUNEA 1

CONSTITUIREA FONDULUI

Articolul 64

Dispoziții generale

- (1) Se instituie Fondul unic de rezoluție bancară.
- (2) Comitetul utilizează fondul numai în scopul de a asigura punerea în aplicare eficientă a instrumentelor și a competențelor de rezoluție ■ și în conformitate cu obiectivele rezoluției și cu principiile care o reglementează ■. În niciun caz cheltuielile sau pierderile fondului **sau orice datorie a Comitetului** nu se impută bugetului Uniunii **sau bugetelor naționale ale statelor membre**.
- (3) Proprietarul fondului este Comitetul.

Articolul 65

Nivelul-tintă de finanțare

- (1) În cel mult 10 ani după intrarea în vigoare a prezentului regulament, mijloacele financiare disponibile ale fondului ajung la cel puțin **cota valorii** depozitelor tuturor instituțiilor de credit autorizate în statele membre participante care sunt garantate în temeiul Directivei [BRRD] și în conformitate cu articolul 93 alineatul (1) din Directiva [BRRD].
- (2) Pe parcursul perioadei inițiale menționate la alineatul (1), contribuțiile la fond calculate în conformitate cu articolul 66 și percepute în conformitate cu articolul 62 se repartizează cât mai uniform posibil în timp, până la atingerea nivelului-tintă, cu excepția cazului în care, în funcție de circumstanțe, acestea pot fi plătite în avans, luându-se în considerare condițiile favorabile existente pe piață sau nevoile de finanțare.

Joi, 6 februarie 2014

(3) Comitetul poate să prelungească perioada inițială cu maximum patru ani în cazul în care fondul efectuează plăți cumulate care depășesc **cota prevăzută la articolul 93 alineatul (2) din Directiva [BRRD]** din suma totală menționată la alineatul (1).

(4) În cazul în care, după încheierea perioadei inițiale menționate la alineatul (1), mijloacele financiare disponibile scad sub nivelul-țintă prevăzut la alineatul (1), contribuțiile calculate în conformitate cu articolul 66 se percep până la atingerea nivelului-țintă. Atunci când mijloacele financiare disponibile se ridică la mai puțin de jumătate din nivelul-țintă, contribuțiile anuale **se stabilesc în conformitate cu articolul 93 alineatul (3) din Directiva [BRRD]**.

(5) În conformitate cu articolul 82, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate pentru a preciza următoarele:

- (a) criteriile de repartizare în timp a contribuțiilor la fond calculate în temeiul alineatului (2);
- (b) circumstanțele în care plata contribuțiilor poate fi efectuată în avans în temeiul alineatului (2);
- (c) criteriile de stabilire a numărului de ani cu care perioada inițială menționată la alineatul (1) poate fi prelungită în temeiul alineatului (3);
- (d) criteriile de stabilire a contribuțiilor anuale prevăzute la alineatul (4).

Articolul 66

Contribuții ex ante

(1) Contribuția individuală a fiecărei instituții se percepe cel puțin anual și se calculează proporțional cu valoarea totală a pasivelor sale, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate, raportată la totalul pasivelor tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul statelor membre participante, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate.

Aceasta se ajustează proporțional cu profilul de risc al fiecărei instituții, în conformitate cu criteriile specificate în actele delegate menționate la articolul 94 alineatul (7) din Directiva [BRRD].

(2) Mijloacele financiare disponibile pentru a fi luate în considerare în scopul atingerii nivelului-țintă de finanțare menționat la articolul 65 pot include **numerar, echivalente de numerar, active eligibile ca active lichide de calitate ridicată sub cerința de acoperire a lichidităților sau** angajamente de plată care sunt garantate în întregime prin active cu risc scăzut negrevate de drepturi ale unor terți, aflate la dispoziția Comitetului și alocate pentru uzul exclusiv al acestuia în scopurile menționate la articolul 71 alineatul (1). Cota-parte a acestor angajamente de plată irevocabile nu depășește **procentajul prevăzut la articolul 94 alineatul (3) din Directiva [BRRD]** din suma totală a contribuțiilor percepute în conformitate cu alineatul (1).

(2a) Contribuțiile individuale ale fiecărei instituții menționate la alineatul (1) sunt definitive și nu pot fi, în niciun caz, rambursate retroactiv.

(2b) Statele membre participante, în cazul în care au instituit deja mecanisme naționale de finanțare a rezoluției, pot să prevadă obligația ca respectivele mecanisme să își utilizeze mijloacele financiare disponibile, colectate de la instituții în trecut prin contribuții ex ante, pentru a compensa instituțiile pentru contribuțiile ex ante pe care acestea ar trebui să le plătească în contul fondului. Această restituire nu aduce atingere obligațiilor statelor membre prevăzute de Directiva 94/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

(3) **Sub rezerva alineatului (1) al doilea paragraf**, Comisia este împuternicită, **în conformitate cu articolul 82**, să adopte acte delegate pentru a preciza următoarele:

- (a) metoda de calculare a contribuțiilor individuale menționate la alineatul (1);
- (b) calitatea garanțiilor aferente angajamentelor de plată prevăzute la alineatul (2);
- (c) criteriile de calculare a cotei-parte din angajamentele de plată menționată la alineatul (2).

Articolul 67

Contribuții ex post extraordinare

(1) În cazul în care mijloacele financiare disponibile nu sunt suficiente pentru a acoperi pierderile, costurile sau alte cheltuieli suportate în legătură cu utilizarea fondului, în conformitate cu articolul 62, Comitetul percepe contribuții ex post extraordinare de la instituțiile autorizate pe teritoriul statelor membre participante pentru a acoperi sumele suplimentare. Aceste contribuții extraordinare se repartizează între instituții în conformitate cu normele prevăzute la articolul 66 **și la articolul 95 alineatul (1) din Directiva [BRRD]**.

Joi, 6 februarie 2014

(2) În conformitate cu actele delegate menționate la alineatul (3), Comitetul poate exonera integral sau parțial o instituție de obligația de a plăti contribuții ex post în conformitate cu alineatul (1), dacă suma plăților menționate la articolul 66 și la alineatul (1) din prezentul articol ar pune în pericol plata creanțelor deținute de alți creditori ai acesteia. O astfel de exonerare nu poate fi acordată pentru o perioadă cu o durată mai mare de 6 luni, dar poate fi reînnoită la cererea instituției.

(3) În conformitate cu articolul 82, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate pentru a preciza circumstanțele și condițiile în care o entitate menționată la articolul 2 poate fi parțial sau integral exonerată de plata contribuțiilor ex post în temeiul alineatului (2).

Articolul 68

Împrumuturi pe bază de voluntariat între mecanismele de finanțare

(1) Comitetul poate să solicite împrumuturi pentru fond de la toate celelalte mecanisme de finanțare a rezoluției din statele membre neparticipante, în cazul în care:

- (a) sumele percepute în temeiul articolului 66 nu sunt suficiente pentru a acoperi pierderile, costurile sau alte cheltuieli suportate în legătură cu utilizarea fondului;
- (b) contribuțiile ex post extraordinare prevăzute la articolul 67 nu sunt imediat accesibile.

■

(2) Mecanismele respective de finanțare a rezoluției decid cu privire la o astfel de cerere, în conformitate cu articolul 97 din Directiva [BRRD]. Condițiile de împrumut respectă dispozițiile prevăzute la articolul 97 alineatul (3) literele (a), (b) și (c) din Directiva [BRRD].

Articolul 69

Mijloace de finanțare alternative

(1) Comitetul **urmărește să contracteze** pentru fond împrumuturi sau alte forme de sprijin de la instituții financiare sau alte părți terțe, în cazul în care sumele percepute în conformitate cu articolele 66 și 67 nu sunt imediat accesibile sau suficiente pentru a acoperi cheltuielile suportate în legătură cu utilizarea fondului.

În special, Comitetul urmărește să contracteze pentru fond un mecanism de acordare de împrumuturi, de preferință prin utilizarea unui instrument public european, pentru a asigura disponibilitatea imediată de mijloace financiare suficiente care să fie utilizate în conformitate cu articolul 71, în cazul în care sumele mobilizate sau disponibile în conformitate cu articolele 66 și 67 nu sunt suficiente. Orice credit acordat cu ajutorul mecanismului de acordare de împrumuturi se rambursează de fond într-un interval de timp convenit.

(2) Împrumutul sau celelalte forme de sprijin menționate la alineatul (1) sunt recuperate integral, în conformitate cu articolul 62, în termenul de scadență.

(3) Eventualele cheltuieli suportate în legătură cu utilizarea împrumuturilor precizate la alineatul (1) se impută Comitetului, și nu bugetului Uniunii sau statelor membre participante.

SECȚIUNEA 2

ADMINISTRAREA FONDULUI

Articolul 70

Investiții

(1) Comitetul administrează fondul și poate solicita Comisiei să îndeplinească anumite sarcini legate de administrarea fondului.

(2) Sumele primite din partea instituției aflate în rezoluție sau a instituției-punte, dobânzile și alte venituri generate de investiții, precum și toate celelalte venituri sunt alocate exclusiv fondului.

Joi, 6 februarie 2014

(3) Comitetul **aplică o politică de investiții prudentă și sigură, în special investind** sumele deținute de fond în active cu un nivel ridicat de bonitate financiară. Investițiile ar trebui să fie suficient de diversificate din punct de vedere geografic și sectorial în scopul de a reduce riscurile de concentrare. Veniturile de pe urma acestor investiții revin fondului. **Comitetul publică un cadru de investiții, specificând detaliile politicii de investiții a fondului.**

(4) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 82, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate privind normele detaliate pentru administrarea fondului.

SECȚIUNEA 3 UTILIZAREA FONDULUI

Articolul 71 Misiunea fondului

(1) În cadrul hotărât de Comisie, atunci când utilizează instrumentele de rezoluție pentru entitățile menționate la articolul 2, Comitetul poate folosi fondul în următoarele scopuri:

- (a) pentru a garanta activele sau pasivele instituției aflate în rezoluție, ale filialelor acesteia, ale unei instituții-punte sau ale unui vehicul de gestionare a activelor;
- (b) pentru a acorda împrumuturi instituției aflate în rezoluție, filialelor acesteia, unei instituții-punte sau unui vehicul de gestionare a activelor;
- (c) pentru a cumpăra active ale instituției aflate în rezoluție;
- (d) pentru a face un aport la capitalul unei instituții-punte sau al unui vehicul de gestionare a activelor;
- (e) pentru a plăti o compensație acționarilor sau creditorilor dacă, în urma unei evaluări în temeiul articolului 17 alineatul (5), aceștia au primit ca plată a creanțelor lor, în urma unei evaluări în temeiul articolului 17 alineatul (16), o sumă mai mică decât cea pe care ar fi primit-o în cazul unei lichidări prin procedura obișnuită de insolvență;
- (f) pentru a furniza o contribuție instituției aflate în rezoluție în locul contribuției care ar fi fost obținute prin ajustarea pentru depreciere a creanțelor anumitor creditori, atunci când se aplică instrumentul de recapitalizare internă, iar autoritatea de rezoluție decide să excludă anumiți creditori din domeniul de aplicare al recapitalizării interne, în conformitate cu articolul 24 alineatul (3);
- (g) pentru a combina oricare dintre măsurile menționate la literele (a)-(f).

(2) Fondul poate fi utilizat pentru luarea măsurilor menționate la literele (a)-(g) și în ceea ce privește cumpărătorul, în cadrul instrumentului de vânzare a activității.

(3) Fondul nu se utilizează în mod direct pentru a absorbi pierderile unei instituții sau entități menționate la articolul 2 sau pentru a recapitaliza o instituție sau o entitate menționată la articolul 2. În cazul în care utilizarea mecanismului de finanțare a rezoluției în scopurile prevăzute la alineatul (1) are drept rezultat indirect transferarea către fond a unei părți din pierderile unei instituții sau entități menționate la articolul 2, se aplică principiile care reglementează mecanismul de finanțare a rezoluției prevăzut la **articolul 38 din Directiva [BRRD] și la** articolul 24.

(4) Comitetul poate să nu dețină capitalul furnizat în conformitate cu alineatul (1) litera (f) pentru o perioadă cu o durată mai mare de cinci ani.

Joi, 6 februarie 2014

*Articolul 72**Mutualizarea mecanismelor naționale de finanțare în cazul rezoluției unui grup care implică instituții din state membre neparticipante*

În cazul rezoluției unui grup care implică instituții autorizate în unul sau mai multe state membre participante, pe de o parte, și instituții autorizate în unul sau mai multe state membre neparticipante, pe de altă parte, fondul contribuie la finanțarea rezoluției grupului în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 98 din Directiva [BRRD].

I

TITLUL vi
ALTE DISPOZIȚII*Articolul 74**Privilegii și imunități*

Comitetului și personalului acestuia li se aplică Protocolul (nr. 7) privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

*Articolul 75**Regim lingvistic*

- (1) Comitetului i se aplică Regulamentul nr. 1 ⁽¹⁾ al Consiliului.
- (2) Comitetul decide cu privire la regimul său lingvistic intern.
- (3) Comitetul poate decide ce limbă oficială utilizează atunci când transmite documente instituțiilor sau organismelor Uniunii.
- (4) Comitetul poate conveni cu fiecare autoritate națională de rezoluție în ce limbă sau limbi sunt redactate documentele care urmează să fie transmise către sau de către aceasta.
- (5) Serviciile de traducere necesare pentru funcționarea Comitetului sunt furnizate de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene.

*Articolul 76**Personalul Comitetului*

- (1) Statutul funcționarilor, Regimul aplicabil celorlalți agenți și normele adoptate de comun acord de instituțiile Uniunii în vederea punerii în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți se aplică personalului Comitetului, inclusiv directorului executiv și directorului executiv adjunct.
- (2) Comitetul, de comun acord cu Comisia, adoptă normele corespunzătoare de punere în aplicare a dispozițiilor Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor;

Articolul 76a**Modul de organizare a personalului Comitetului**

- (1) **Comitetul poate înființa echipe interne de rezoluție formate din personalul autorităților naționale de rezoluție ale statelor membre participante și din propriul personal.**

⁽¹⁾ JO 17, 6.10.1958, p. 385.

Joi, 6 februarie 2014

(2) În cazul în care înființează echipe interne de rezoluție, astfel cum se prevede la alineatul (1), Comitetul numește din rândul membrilor propriului personal coordonatori ai acestor echipe. În conformitate cu articolul 47 alineatul (3), coordonatorii pot fi invitați să asiste în calitate de observatori la reuniunile sesiunilor executive ale Comitetului la care participă, în conformitate cu articolul 49 alineatele (2) și (3), membrii numiți de statele membre respective).

(3) Comitetul poate înființa comitete interne care să-i ofere consiliere și îndrumare în ceea ce privește îndeplinirea funcțiilor ce îi revin în temeiul prezentului regulament.

Articolul 77

Schimburi de personal

(1) Comitetul poate utiliza experți naționali detașați sau alte categorii de personal care nu au statutul de angajați ai Comitetului.

(2) Comitetul adoptă în sesiune plenară decizii corespunzătoare de stabilire a normelor privind schimburile de personal cu autoritățile naționale de rezoluție ale statelor membre participante și detașările de personal din cadrul acestor autorități.

■

Articolul 78

Răspunderea Comitetului

(1) Răspunderea contractuală a Comitetului este reglementată de dreptul aplicabil contractului respectiv.

(2) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe în temeiul oricărei clauze compromisorii prevăzute într-un contract încheiat de Comitet.

(3) În cazul răspunderii necontractuale, în conformitate cu principiile generale comune prevăzute de legislația privind răspunderea autorităților publice din statele membre, Comitetul repară orice prejudiciu pe care l-a cauzat sau care a fost cauzat de membrii personalului său în îndeplinirea îndatoririlor lor, în special a funcțiilor de rezoluție, inclusiv acte și omisiuni comise în cadrul sprijinirii unor proceduri de rezoluție din străinătate.

(4) Comitetul despăgubește o autoritate națională de rezoluție **dintr-un stat membru participant** pentru daunele pe care o instanță națională a condamnat-o să le plătească sau pe care s-a angajat să le plătească, de comun acord cu Comitetul, în cadrul unei soluționări pe cale amiabilă, și care sunt consecințele unui act sau ale unei omisiuni comise de autoritatea națională de rezoluție respectivă în cursul oricărei rezoluții în temeiul prezentului regulament, cu excepția cazului în care actul sau omisiunea în cauză a constituit o încălcare a dreptului Uniunii, a prezentului regulament, a unei decizii a Comisiei sau a unei decizii a Comitetului **comisă în mod intenționat** sau **în urma unei erori vădite și grave** de apreciere.

(5) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă în orice litigiu referitor la alineatele (3) și (4). Acțiunile formulate în materie de răspundere extracontractuală se prescriu după cinci ani de la producerea faptului care a stat la baza lor.

(6) Răspunderea individuală a membrilor personalului său față de Comitet este reglementată de dispozițiile stabilite în Statutul funcționarilor sau în regimul aplicabil acestora.

Articolul 79

Secretul profesional și schimbul de informații

(1) Membrii Comitetului, membrii personalului Comitetului și membrii personalului care participă la schimburi cu statele membre participante sau sunt detașați de aceste state și îndeplinesc îndatoriri în materie de rezoluție au obligația de a respecta cerințele referitoare la secretul profesional, în temeiul articolului 339 din TFUE și al dispozițiilor relevante din legislația Uniunii, chiar și după încetarea atribuțiilor lor.

(2) Comitetul se asigură că persoanele care furnizează orice tip de servicii, în mod direct sau indirect, permanent sau ocazional, care au legătură cu îndeplinirea îndatoririlor care îi revin, **inclusiv funcționarii Comitetului și alte persoane autorizate de acesta sau numite de autoritățile naționale de rezoluție pentru a efectua inspecții la fața locului**, se supun unor cerințe echivalente privind secretul profesional.

(2a) **Cerințele privind secretul profesional menționate la alineatele (1) și (2) se aplică, de asemenea, observatorilor care participă în mod ad-hoc la reuniunile Comitetului.**

Joi, 6 februarie 2014

(2b) Cerințele privind secretul profesional menționate la alineatele (1) și (2) se aplică fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1049/2001.

(3) În scopul îndeplinirii sarcinilor care îi sunt atribuite prin prezentul regulament, Comitetul este autorizat, în limitele și în condițiile prevăzute de dreptul relevant al Uniunii, să facă schimb de informații cu autoritățile și organismele naționale sau ale Uniunii în cazurile în care dreptul relevant al Uniunii permite autorităților naționale competente să divulge informații entităților respective sau în cazurile în care statele membre pot prevedea astfel de dispoziții cu privire la divulgarea informațiilor în temeiul dreptului relevant al Uniunii.

Articolul 80

Accesul la informații și prelucrarea datelor cu caracter personal

■

(4) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către Comitet face obiectul Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾. Prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile naționale de rezoluție face obiectul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾.

(4a) Persoanele care fac obiectul deciziilor Comitetului au drept de acces la dosarul Comitetului, sub rezerva interesului legitim al altor persoane în ceea ce privește protecția secretelor lor comerciale. Dreptul de acces la un dosar nu se referă și la informațiile confidențiale.

Articolul 81

Norme de securitate privind asigurarea protecției informațiilor clasificate și a informațiilor sensibile neclasificate

Comitetul aplică principiile de securitate prevăzute în normele de securitate ale Comisiei privind asigurarea protecției informațiilor clasificate ale Uniunii Europene (IUEC) și a informațiilor sensibile neclasificate, conform anexei la Decizia 2001/844/CE, CECO, Euratom. Aplicarea principiilor de securitate include aplicarea dispozițiilor privind schimbul de astfel de informații, prelucrarea și stocarea acestora.

PARTEA a IV-a

COMPETENȚE DE EXECUTARE ȘI DISPOZIȚII FINALE

Articolul 82

Exercitarea delegării

- (1) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate sub rezerva condițiilor prevăzute la prezentul articol.
- (2) Delegarea competențelor se conferă pentru o perioadă nedeterminată, începând cu data menționată la articolul 88.

(2a) Se asigură coerența dintre prezentul regulament și Directiva [BRRD]. Orice act delegat adoptat în temeiul prezentului regulament este coerent cu Directiva [BRRD] și cu actele delegate adoptate în temeiul acestei directive.

(3) Delegarea de competențe menționată la **articolul 19 alineatul (4a)**, articolul 62 alineatul (5), articolul 65 alineatul (5), articolul 66 alineatul (3), articolul 67 alineatul (3) și articolul 70 alineatul (4) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare duce la încetarea delegării competenței specificate în decizia respectivă. Decizia de revocare intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau la o dată ulterioară indicată în textul său. Aceasta nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date, JO L 8, 12.1.2001, p.1.

⁽²⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

Joi, 6 februarie 2014

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 62 alineatul (5), al articolului 65 alineatul (5), al articolului 66 alineatul (3), al articolului 67 alineatul (3) și al articolului 70 alineatul (4) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de **trei** luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Termenul respectiv se prelungește cu **trei** luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 83

Evaluare

(1) Până la 31 decembrie 2016, și ulterior la fiecare cinci ani, Comisia publică un raport privind aplicarea prezentului regulament care acordă o atenție specială monitorizării impactului potențial asupra bunei funcționări a pieței interne. Raportul evaluează:

(a) funcționarea MUR și impactul activităților sale de rezoluție asupra intereselor Uniunii în ansamblul său și asupra coerenței și a integrității pieței interne a serviciilor financiare, inclusiv eventualul impact al acestora asupra structurilor sistemelor bancare naționale din Uniune, **asupra competitivității lor în comparație cu alte sisteme bancare din afara MUR și din afara Uniunii**, și în ceea ce privește eficacitatea acordurilor de cooperare și schimb de informații în cadrul MUR, între MUR și MUS și între MUR și autoritățile naționale de rezoluție și autoritățile naționale competente din statele membre neparticipante.

Raportul evaluează, în special:

(i) *dacă este necesar ca funcțiile prevăzute în prezentul regulament pentru Comitet și Comisie să fie exercitate exclusiv de o instituție independentă a Uniunii;*

(ii) *dacă este adecvată cooperarea dintre MUR, MUS, CERS, ABE, ESMA, EIOPA și celelalte autorități care fac parte din SESF;*

(iii) *dacă portofoliul de investiții în conformitate cu articolul 70 din prezentul regulament este constituit din active solide și diversificate;*

(iv) *dacă a fost ruptă legătura dintre datoria suverană și riscul bancar;*

(v) *dacă normele privind votarea sunt adecvate;*

(vi) *dacă ar trebui introdusă o valoare de referință referitoare la cuantumul total al pasivelor tuturor instituțiilor de credit autorizate în statele membre participante, care trebuie atinsă pe lângă nivelul-țintă de finanțare stabilit sub forma unui procentaj din depozitele garantate ale instituțiilor în cauză;*

(vii) *dacă nivelul-țintă de finanțare stabilit pentru fond și nivelul contribuțiilor la fond sunt coerente cu nivelurile-țintă de finanțare și nivelurile contribuțiilor impuse de către statele membre neparticipante.*

În raport se identifică, de asemenea, necesitatea unor eventuale modificări aduse tratatului pentru a integra MUR, în special eventuala înființare a unei instituții independente la nivelul Uniunii care să exercite funcțiile prevăzute de prezentul regulament pentru Comitet și Comisie;

(b) eficacitatea dispozițiilor în materie de independență și responsabilitate;

(c) interacțiunea dintre Comitet și ABE;

(d) interacțiunea dintre Comitet și autoritățile naționale de rezoluție ale statelor membre neparticipante și efectele MUR asupra acestor state membre și **interacțiunea dintre Comitet și autoritățile țărilor terțe, potrivit definiției de la articolul 2 punctul 80 din Directiva [BRRD].**

Joi, 6 februarie 2014

(2) Raportul este transmis Parlamentului European și Consiliului. Dacă este cazul, Comisia prezintă propuneri care însoțesc raportul.

(2a) Orice revizuire a Directivei [BRRD] este însoțită, dacă este cazul, de revizuirea corespunzătoare a prezentului regulament.

Articolul 84

Modificări ale Regulamentului (UE) nr. 1093/2010

Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) «autorități competente» înseamnă:

- (i) autoritățile competente astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 40 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului și în Directiva 2007/64/CE și astfel cum sunt menționate în Directiva 2009/110/CE;
- (ii) în ceea ce privește Directivele 2002/65/CE și 2005/60/CE, autoritățile competente să asigure conformitatea instituțiilor financiare și de credit cu cerințele directivelor respective;
- (iii) în ceea ce privește sistemele de garantare a depozitelor, organismele care le administrează în temeiul Directivei [BRRD] sau, în cazul în care funcționarea acestor sisteme este administrată de o societate privată, autoritățile publice care supraveghează sistemele respective în temeiul directivei respective; și
- (iv) în ceea ce privește articolul 62 alineatul (5), articolul 65 alineatul (5), articolul 66 alineatul (3), articolul 67 alineatul (4) și articolul 70 alineatul (4), autoritățile de rezoluție astfel cum sunt definite la articolul 3 din **Directiva [BRRD]** și Comitetul unic de rezoluție instituit prin Regulamentul (UE) nr.../... al Parlamentului European și al Consiliului [privind MUR].”

2. La articolul 25, se introduce următorul alineat:

„(1a) Autoritatea poate să organizeze și să efectueze evaluări inter pares referitoare la schimbul de informații și activitățile comune ale Comitetului *unic de rezoluție* și ale autorităților naționale de rezoluție din statele membre care nu participă la mecanismul respectiv în ceea ce privește rezoluția grupurilor transfrontaliere pentru a consolida eficacitatea și coerența rezultatelor. În acest scop, Autoritatea elaborează metode menite să permită evaluarea și compararea în mod obiectiv.”

3. La articolul 40 alineatul (6) se adaugă un al treilea paragraf, după cum urmează:

„Pentru a acționa conform domeniului de aplicare al articolului 62 alineatul (5), al articolului 65 alineatul (5), al articolului 66 alineatul (3), al articolului 67 alineatul (4) și al articolului 70 alineatul (4), directorul executiv al Comitetului **unic** de rezoluție îndeplinește rolul de observator în cadrul Consiliului supraveghetorilor.”

Articolul 85

Înlocuirea mecanismelor naționale de finanțare a rezoluției

De la data aplicării menționată la articolul 88 al doilea paragraf, **fondul înlocuiește** mecanismul de finanțare a rezoluției din statele membre participante în temeiul titlului VII din Directiva [privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare].

Articolul 86

Acordul privind sediul și condițiile de funcționare

(1) Dispozițiile necesare referitoare la găzduirea Comitetului într-un stat membru și facilitățile care urmează să fie puse la dispoziție de statul membru respectiv, precum și normele specifice aplicabile în statul membru-gazdă directorului executiv, membrilor Comitetului reunit în sesiune plenară, personalului Comitetului și membrilor de familie ai acestora sunt prevăzute într-un acord privind sediul încheiat între Comitet și statul membru-gazdă după obținerea aprobării Comitetului în cadrul sesiunii sale plenare, în termen de cel mult doi ani după intrarea în vigoare a prezentului regulament.

(2) Statul membru care găzduiește Comitetul asigură cele mai bune condiții posibile pentru a garanta funcționarea acestuia, inclusiv condiții de școlarizare multilingvă și cu vocație europeană, precum și conexiuni de transport corespunzătoare.

Joi, 6 februarie 2014

Articolul 87

Începerea activităților Comitetului

- (1) Comitetul devine pe deplin operațional cel târziu la 1 ianuarie 2015.
- (2) Comisia răspunde de instituirea și funcționarea inițială a Comitetului, până în momentul în care aceasta dispune de capacitatea operațională necesară pentru executarea propriului buget. În acest scop:
 - (a) până la intrarea în funcție a directorului executiv, în urma numirii sale de către Consiliu în conformitate cu articolul 53, Comisia poate să desemneze pe unul dintre funcționarii săi pentru a exercita, în calitate de director executiv interimar, îndatoririle care revin directorului executiv;
 - (b) prin derogare de la **articolul 46 alineatul (1) litera (i)** și până la adoptarea unei decizii menționate la **articolul 46 alineatul (2)**, directorul executiv interimar exercită competențele de autoritate împuternicită să facă numiri;
 - (c) Comisia poate să ofere asistență Comitetului, în special prin detașarea unor funcționari ai săi care să efectueze activitățile agenției sub responsabilitatea directorului executiv interimar sau a directorului executiv;
 - (d) Comisia colectează contribuțiile anuale menționate la articolul 62 alineatul (5) litera (d) în numele Comitetului.
- (3) Directorul executiv interimar poate să autorizeze toate plățile acoperite de creditele prevăzute în bugetul Comitetului și să încheie contracte, inclusiv contracte de angajare.

Articolul 88

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolele 7-23 și articolele 25-37 se aplică de la 1 ianuarie 2015.

Articolul 24 se aplică de la **1 ianuarie 2016**.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la ...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele